

РІК LXXIII, Ч. 2

ЛЮТИЙ – 2016 – FEBRUARY

№ 2, VOL. LXXIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXIII ЛЮТИЙ Ч. 2

Головний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олеся Валло
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Вірляна Ткач, Петруся Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXIII FEBRUARY № 2

Editor-in-chief – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo
Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Ulana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Viriana Tkacz, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Заповіді українки на чужині.....	1
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	2
Євгенія Олійник. «Від Жіночої сотні» до «Невидимого батальйону»: Як воюють українки.....	5
Evhenia Oliiynuk. From “The Women’s Hundred” to “The Unseen Battalion”: How Ukrainian Women Are Fighting.....	6
Фонд Суспільної Опіки СУА «Бабусі».....	8
Надія Шмігель. Не можна зволікати – ми за один крок до знищення	10
Nadia Shmigel. We Must Not Wait—Destruction Is Around the Corner.....	12
Володимира Біланюк. Наші перші кроки в Америці	14
Листи, які з’єднали долі. (Притча).....	15
Наша обкладинка / Our Cover	16
Oksana Xenos. Safeguarding UNWLA’s Tax-Exempt Status.....	17
Наталія Соневицька. З подорожнього щоденника (II).....	19
Доброчинність	20
Діяльність округ і відділів СУА	24
Ihor Magun. An Update on Minerals	33
Святослав Левицький. Казка про трьох вивірок.....	34
Maximillian Magun. Over-the-Counter Pain Medication: What Is the Difference?	36
In Memoriam: Lubow Maryniuk	36

На обкладинці: Софія Лада. «Бажання», триптих. 1990, панелі з березового дерева, акрил. Дарунок Українському Музею.
On the cover: Sophia Lada. *Desire*, triptych. 1990, acrylic on birch wood panels. Gift to The Ukrainian Museum.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.
- Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця**.
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2015 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

ЗАПОВІДІ УКРАЇНКИ НА ЧУЖИНІ

До редакції журналу “Наше Життя” надійшов лист від отця Степана Яновського з Нью-Гейвен, Коннектикут, в якому він пише, що з нашого журналу дізнається багато цікавого про життя і працю членкинь Союзу Українок Америки. Зокрема, о. Степан надіслав нам пожовклу, складену вдвоє карточку з зображенням Святої Ольги посередині. І великими буквами напис: “ЗАПОВІДІ УКРАЇНКИ НА ЧУЖИНІ” видання 1947 року.

Розгорнувши карточку, читаю 12 заповідей і усвідомлюю, наскільки вони не втратили свого значення і є актуальними для кожної американки українського походження і сьогодні.

- Всі твої молитви, всі сили, всі вчинки і всі жертви віддай для добра твоєї Батьківщини.
- Твоя Батьківщина – це Соборна, Самостійна Незалежна Українська Держава. В ній український нарід знайде право на життя.
- Шануй віру своїх батьків та виховуй дітей в ній. Будуй і підтримуй українську Церкву на чужині.
- Будь горда, що ти українка і неси високу гідність твого народу.
- Плекай в родині українську мову і впливай в душу твоїм дітям любов до неї.
- Твоя хата – українська хата. Нехай вона буде твердиною українства на чужині. В ній пізнає твоя дитина рідний край і навчиться любити його.
- Українська пісня, українська казка, українська вишивка та українські звичаї допоможуть тобі зберегти душу твоїх дітей.
- Пам’ятай, що тільки організована **українська** громада може стати в твоїй обороні в тяжку годину життя. Тому скрізь шукай і приєднуйся до неї.
- Пам’ятай, що ти потрібна громаді, щоб спиняти незгоду, притишувати сварки і плекати єдність серед українців.
- Вір у добрі прикмети української людини. Спішися відзначити все добре, а застановися і перевір, поки скажеш щось злого.
- Будь членом Об’єднання Українських Жінок на еміграції, яке підтримає і допоможе тобі сповнити обов’язки української жінки і матері.
- Вертаючись на Рідну Землю, верни їй твоїх дітей, свідомих і гідних українців.

Кожен пункт цих Заповідей відповідає діям наших союзниць. Якраз членство в жіночій організації дає можливість кожній з

нас в повній силі проявити свої здібності, свої можливості і свої уподобання. Аспект праці в США досить різноманітний.

Культурно-освітня ділянка дає можливість розширити свої знання з історії і культури українського народу, дізнатися про видатних жінок минулого і сьогодення, плекати українські народні звичаї, обряди, мову, пісні і танці.

Суспільна Опіка дозволяє надавати допомогу всім потребуючим: дітям-сиротам, самотнім бабусям, літнім людям, які проживають в старечих будинках, багатодітним сім'ям і вдовам, потерпілим від стихійних лих, пораненим воїнам тощо.

Стипендійна Акція розрахована на матеріальну допомогу учням і студентам з малозабезпечених родин, сиротам. Адже освіта – це запорука достойного життя в майбутньому, піднесення рівня життя людини і держави.

Мистецько-музейна праця направлена на підтримку існуючих українських музеїв в Америці та пропагування українського мистецтва, проведення мистецьких виставок, покази народної ноші тощо.

Виховна ділянка праці направлена на виховання дітей і молоді в українському дусі, прищеплення їм любові до всього українського і вироблення почуття гордості за Україну. Дорогі Союзниці! Дотримуйтеся вище поданих Заповідей! В результаті отримаєте велике моральне задоволення від життя, бо матимете міцну і дружню християнську родину, вірних друзів – посестер-союзниць і почуття виконаного обов’язку перед родиною, жіночою організацією, до якої належите і Матір’ю-Україною.

Лідія Служ,
головний редактор.

Від початку Майдану два роки тому СУА підтримував спершу студентів, пізніше вояків, а тепер – поранених і їхні сім'ї через щедри дари гуманітарної і моральної допомоги. З того часу, коли члени СУА вперше побачили захоплення і надію в очах учасників Майдану, а опісля – шок і біль у тих самих очах, наша референтка суспільної опіки (спершу Ірина Рудик, а тепер – Лідія Білоус) і її комітет, а також наші членки по всій країні працювали не покладаючи рук, щоби допомогти Україні у її внутрішній та міжнародній боротьбі за демократію. Одначе, тільки у грудні 2015 року відбулася перша офіційна поїздка в Україну представниць Головної Управи СУА, перша робоча візита до різних посадових осіб і наших партнерів у спробах полегшити тягарі наших співвітчизників-українців. Дозвольте мені поділитися основними подіями нашої (маю на увазі голови СУА Маріянни Заяць і фінансової секретарки Віри Кушнір) подорожі до Києва і Львова, яка тривала з 3 по 13 грудня.

3 грудня Візита до головного військового клінічного шпиталю в Києві разом з д-р Марією Фуртак (контактна особа СУА в Україні з питань гуманітарної допомоги і соціального забезпечення). Ми відвідали понад десяток поранених вояків, переважно добровольців, а також їхні сім'ї. Також ми зустрілися з волонтерською організацією «Волонтерська сотня»

В цей же день відбулася зустріч з д-р Людмилою Порохняк-Гановською, головою Національної Ради жінок України і деякими іншими членами організації, а також з Марією Савченко, матір'ю ув'язненої Надії Савченко.

4 грудня Зустріч з д-р Уляною Супрун, директором Гуманітарних ініціатив Світового Конгресу Українців, де обговорювали можливе партнерство в деяких проєктах. Цього ж дня ми зустрілися в парламентських бюрах з Єгором Соболевим, головою Комітету Верховної Ради України із запобігання і протидії корупції, з Марією Іоновою, заступницею голови Комітету з питань європейської інтеграції та з Іриною Луценко, членкинею Комітету з пи-

тань прав людини. Ці візити дали нам загальне уявлення про політичну ситуацію в Україні. Стало ясно, що йде важка боротьба.

5-6 грудня Візита до церкви святих Петра і Павла у Львові і зустріч із всечасним о. Степаном Сусом, директором Центру воєнного капелянства, який допоміг заснувати капелянські програми для дітей зі сиротинців. В неділю 6 грудня, у День збройних сил України, в цій церкві було святкування, яке відвідали багато поважних осіб і сановників. Для нас було великою честю, що генерал-лейтенант Павло Ткачук і голова Львівської облдержадміністрації пан Олег Синютка відзначили великий вклад СУА у цей час випробувань для України.

7 грудня Візита до Львівського військового шпиталю і розподіл грошової допомоги для найбільш потребуючих поранених (зокрема, з пораненнями спини). Зустрілися з американськими лікарями виїзної клініки Shriners' Outreach Mission (що було головною причиною нашої поїздки до України), які обстежували 140 дітей у Львівській обласній дитячій клінічній лікарні, вибираючи, кому з них потрібна операція. В день відкриття клініки відбулася прес-конференція. До слова, СУА покрив витрати на переліт і перебування цих лікарів в Україні, а також за транспортування необхідного медичного приладдя для цієї місії. Наша організація отримала багато відзнак за те, що уможливила цю історичної ваги медичну місію. Ця місія була тим більш успішною тому, що 37 дітей були прооперовані, а 17 із обстежених будуть переправлені в Бостон у клініку Shriners'.

8 грудня Присутні на урочистій Божественній Літургії і прийнятті з нагоди ватиканської акредитації богословських програм Українського католицького університету.

Зустрілися з Наталією Климовською, проректом УКУ з розвитку і комунікацій, щоби обговорити можливий внесок СУА у розвиток програм з реабілітації при УКУ. Реабілітація (як фізична, так і психологічна) є невідкладною необхідністю сьогодення.

9 грудня Зустріч із всечасним о. Петром Зеленоухом, колишнім дисидентом і партнером д-ра Марії Фуртак в її подорожах по Україні з візитами у військові шпиталі. Отець Зеленоух надає духовну підтримку пораненим.

Тоді ж зустрілися з Парасковією Дворянин, першою заступницею голови Львівської обласної ради. Це стало нагодою ознайомити

8 грудня 2015. Зліва: Маріянна Заяць, голова СУА, владика Борис Гудзяк, Віра Кушнір, фінансова референтка СУА.

8 грудня 2015. Зустріч з Наталією Климовською (в центрі), проректором УКУ з розвитку і комунікацій.

9 грудня 2015. Маріянна Заяць і Параскевія Дворянин, перша заступниця голови Львівської Облради.

10 грудня 2015. Маріянна Заяць і Зеня Кушета (на задньому плані) в дитячому реабілітаційному центрі «Джерело».

11 грудня 2015. Зустріч з д-ром Василем Савчином і д-ром Ігорем Стояновським.

11 грудня 2015. Маріянна Заяць промовляє під час презентації документального фільму "Ms. Maidan".

12 грудня 2015. Зустріч з членами Головної Управи Союзу Українок України.

12 грудня 2015. Голова СУУ Ореслава Хомик вручає грамоту-подяку голові СУА Маріянні Заяць.

пані Дворянин з поважною роботою СУА, оскільки один із її головних пріоритетів – це покращення життя її області.

10 грудня Візита до Дитячого реабілітаційного центру «Джерело», візією і місією якого є те, щоб діти з особливими потребами отримали можливість реалізувати свій потенціал якнайповніше (психічно та інтелектуально) у суспільстві, яке сприймає і поважає їхні права та віддає належне їхнім унікальним дарам. СУА підтримував цей центр в минулому і надалі контактує з його провідниками.

Зустрілися також із д-ром Олегом Романчуком, директором Інституту психічного здоров'я УКУ, щоб обговорити пляни інституту щодо боротьби з синдромом посттравматичного стресового розладу для військових, які повернулися додому та їхніх родин.

Відвідали відкриту лекцію Лекторію жіночих студій СУА при УКУ. На цю лекцію прийшло дуже багато людей, що свідчить про успіх лекторію і збільшення поінформованості про нього завдяки рішучості і зосередженій роботі координаторки лекторію Галини Теслюк.

11 грудня Візита до Львівської міської клінічної лікарні №8 і зустріч з д-ром Василем Савчином, який ось уже 5 років є нашим партнером. Д-р Савчин і заступник головного лікаря д-р Ігор Стояновський продемонстрували застосування кількох медичних апаратів, які були пожертвовані клінікою Shriner's і доставлені в Україну зусиллями СУА, а також показали нам склад медичних засобів і матеріалів, отриманих у такий же спосіб для майбутнього використання в педіатричному опіковому відленні, яке очолює д-р Савчин.

Відвідали презентацію спонсорованого СУА документального фільму "Ms. Maidan" у рамках Лекторію жіночих студій СУА в УКУ.

Тоді ж відбулася прощальна вечерея з командою медиків зі США й українською командою медичної підтримки в домі д-ра Василя Савчина. Всі гості відчули велику гордість й успіх після виснажливого тижня інтенсивної роботи. Поздоровляємо всіх і кожного зокрема!!

12 грудня На запрошення Ореслави Хомик, голови Союзу Українок України, ми відвідали щорічну зустріч Головної Управи СУУ. Перед офіційним відкриттям зустрічі ми дали інтерв'ю Львівському телебаченню. На цій конференції СУА отримав похвальну грамоту від Архієпископа Ігоря Возьняка Української Греко-Католицької Церкви і від Патріярха Філарета Української Православної Церкви Київського Патріярхату. Окрім того, директор регіонального дитячого шпиталю також висловив свою вдячність через голову СУУ Ореславу Хомик.

13 грудня Ми вирушили зі Львова до Києва і вилетіли в Америку.

З усього вище поданого ви можете зробити підсумки, що наша подорож була дуже інтенсивною, надзвичайно цікавою і вартісною. Ми налагодили багато нових контактів, обговорили нові і можливі ініціативи. Помітність СУА значно зросла – на жаль, саме у час політичної непевності і людського страждання в Україні. Кожна з наших членок повинна гордитися з високо піднятою головою, оскільки ми сформували міцну систему підтримки наших братів і сестер в Україні. Молимося і надіємося, що 2016 рік стане світлішим для України!

Я бажаю всім нашим читачам міцного здоров'я, щастя в особистому житті й успіху на професійній ниві. Нехай Господь благословить нас і всіх українців!

In Appreciation

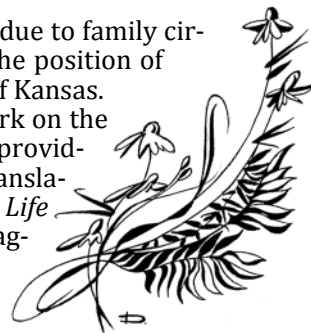
The English language Editor of *Our Life*, Olesia Wallo, is leaving this position due to family circumstances and due to added professional responsibilities. Dr Olesia has accepted the position of Assistant Professor of Ukrainian and Second Language Acquisition at the University of Kansas.

We would like to express our sincere gratitude to Olesia for her editorial work on the English pages of *Our Life* which she carried out in a highly professional manner. She provided numerous articles, interesting interviews with famous women, and impeccable translations. We thank her for her collaboration with members of the Editorial Board of *Our Life* as well as the friendliness and respect she extended to authors and readers of the magazine.

We wish Olesia success in her creative and professional life and God's blessing in her family life. Mnohaja Lita Olesiu!

Lidia Slysh, Editor-in-chief of *Our Life*

Marianna Zajac, UNWLA President

ВІД «ЖІНОЧОЇ СОТНІ» ДО «НЕВИДИМОГО БАТАЛЬЙОНУ»: ЯК ВОЮЮТЬ УКРАЇНКИ

У Києві презентували перше соціологічне дослідження, присвячене участі жінок у війні на Донбасі. Його назва – «Невидимий батальйон» – метафорична, адже досвід жінок в українській армії здебільшого є непомітним як для громадськості, так і для законодавства. Так, жінки-військові не можуть обіймати значного переліку посад, мають гірше забезпечення та вимушені постійно спростовувати стереотипи щодо власних здібностей. Але автори дослідження переконані: жінки здатні воювати значно краще, ніж деякі генерали-чоловіки, які встановлюють для них обмеження.

Основою дослідження «Невидимий батальйон» стали близько 50 інтерв'ю з чоловіками та жінками, що служать у зоні бойових дій. Окрема частина присвячена участі жінок у Євромайдані, зокрема, «Жіночій сотні», адже невдовзі після революції багато жінок із неї стали воїнами.

Перш за все, соціологи з'ясували мотивацію жінок-добровольців. Усі вони прийшли на фронт із патріотичних міркувань і планували залишатись там до кінця війни. Ці жінки, зазначають дослідники, зазвичай значно більш мотивовані за чоловіків: щоб потрапити на війну, їм потрібно подолати стереотипи, довести право воювати і змиритися з тим, що на соціальний захист можна не розраховувати.

Українське законодавство визначає перелік посад, які не можуть обіймати жінки. Йдеться не лише про професії снайпера або розвідника. Жінки також не можуть бути, серед іншого, водіями, фотографами, кіномеханіками, інструкторами або перекладачами. Усі посади, в назвах яких є слова «начальник» або «командир», недоступні для жінок, каже одна координаторка дослідження і керівник Центру аеророзвідки Марія Берлінська, виняток становить вакансія начальниці лазні. «Начальником продовольчого пункту жінка бути не може. Зате кухаркою – запросто», – каже вона. Ці норми прописані у двох документах: «Тимчасовому переліку посад рядового сержантського, старшинського складу» від травня 2014 року і «Наказі міністра оборони про перелік посад офіцерського складу, на які можуть призначати жінок, прийнятих на військову службу за контрактом».

Однак, де-факто, жінки виконують ті самі завдання, що й чоловіки, але або не є ніде зареєстрованими, або офіційно обіймають інші посади. Відповідно, не мають права на пільги та соціальні виплати, каже Марія Берлінська.

До війни цю ситуацію замовчували. Знали хіба що історію Надії Савченко, яка днями вартувала під Міністерством оборони, щоб зустрітися з міністром і отримати дозвіл вчитися на летунку. «Але це було до війни. Зараз зовсім інша історія. Вже безліч жінок пройшли фронт, отримали і поранення, і контузії, і досвід. І разом з тим, вони – «кухарки», – зауважує Берлінська.

Дослідження «Невидимий батальйон» викрило низку проблем, про які, як кажуть соціологи, зазвичай не згадують у медіа. Наприклад, відсутність форми потрібного розміру та гінекологічного обслуговування, посттравматичний синдром і проблеми реінтеграції. Кілька жінок в інтерв'ю розповіли, що соціальні служби намагалися забрати їхніх дітей, поки вони перебували в зоні бойових дій.

На запитання «Чи стане армія ефективною за участі жінок?» більшість опитаних відповіли ствердно. Жінки часто кращі снайпери, або медики через розвиненішу дрібну моторику, окрім того, вони більш дисципліновані і менш схильні до алкоголізму. Утім, деякі чоловіки, відповідаючи на це запитання, визнають, що мають позитивні приклади участі жінок у воєнних діях, однак все одно переконані, що війна – «не жіноча справа». Стереотипи поширені й серед самих жінок: багато з них вважають, що виконують другорядні завдання порівняно з тими, що виконують чоловіки.

Соціолог та автор дослідження Тамара Марценюк упевнена: в сучасному суспільстві жінки самі мають право обирати: варити борщ, чи гинути на барикадах. «Патерналізм з боку держави вважається доволі застарілим. Багато міжнародних документів декларують зміну бачення ролі жінок не лише як жертв конфлікту, але й як повноправних учасниць розв'язання конфліктів на рівні з чоловіками», – каже вона.

Тамара Марценюк каже, що причина заборон для жінок широкого переліку посад

зумовлена тим, що Збройні сили – це частина ринку праці. А, отже, права жінок там визначені також трудовим законодавством. У них із радянських часів прописані певні норми, що регламентують жіночу працю: наприклад, обмеження ваги, яку може піднімати жінка, або заборона керувати певними транспортними засобами.

Полковник Віталій Голота, начальник відділу військово-соціальної роботи Головного управління з роботи з особовим складом ЗСУ, пояснює: керівні посади жінки не можуть обіймати через те, що мають менше можливостей для навчання військовим спеціальностям. Тим часом заборонені посади – це проблема законодавчої бази. «Багато пропозицій ЗСУ щодо розширення цих посад відкинуло Міністерство соціальної політики», – каже Віталій Голота.

Утім, дискримінаційним цей перелік полковник не вважає. І додає, що, наприклад, посада водія в армії передбачає не лише керування авто-

мобілем. «До обов'язків водія – це незрозуміло цивільній людині – входять маскування цього транспортного засобу, ремонт тощо. Жінка, при всій повазі, іноді може фізично не впоратись», – каже Голота.

Сьогодні у складі Збройних сил служать 14,5 тисяч жінок, майже 2 тисячі з них – офіцери, 35 із яких обіймають керівні посади у Міністерстві оборони, Генеральному штабі, різних видах Збройних сил України. 938 жінок мають статус учасника бойових дій.

*Євгенія Олійник,
кореспондент "Радіо Свобода".*

www.radiosvoboda.org/content/article/27407511.html

Бійці жіночої групи батальйону Донбас.

Боець в н.п. Луганське.

FROM “THE WOMEN'S HUNDRED” TO “THE UNSEEN BATTALION”: HOW UKRAINIAN WOMEN ARE FIGHTING

*by Evhenia Olijnyk, Radio Liberty correspondent
English translation by Ulana Zynych*

The results of the first sociological research on the presence of women fighters in the Donbas were presented in Kyiv. The title of this research project, “The Unseen Battalion,” is metaphorical and refers to the fact that participation of women in the Ukrainian army is mostly unseen both by the community and by legislators.

Women soldiers are not eligible for a large

number of military jobs, have inferior protection, and are constantly forced to dispel stereotypes about their abilities. Yet the researchers are convinced that women are able to fight significantly better than some of their generals—men who place limitations on them.

“The Unseen Battalion” research project involved about 50 interviews with men and wom-

en who serve as fighters. Another part of the project dealt with women's participation in the Euromaidan, especially in the so-called "Women's Hundred," since soon after the revolution many of its women participants became soldiers.

First and foremost, the sociologists sought to explain the motivation of women volunteers. All of these women joined due to patriotic feelings and planned to remain in service until the end of the war. These women, emphasize the researchers, are significantly more motivated than men: in order to actually become fighters, they must overcome the stereotypes, prove their right to fight, and become reconciled to the fact that they cannot count on social support.

Ukrainian legislators have made up a list of positions which cannot be held by women. These are not limited to snipers or scouts. Among others, women cannot be drivers, photographers, media technicians, instructors, or translators. As one of the lead researchers, Maria Berlinska, reported, all positions which include the words "head" or "chief" are inaccessible to women, an exception being the chief of the bathhouse. "A woman cannot be chief of provisions, yet she can be a cook, without any problems," says Berlinska. These rules are published in two documents: "A temporary list of jobs for privates, sergeants, and officers" from May 2014 and "The Order of the Minister of Defense concerning the positions of officers to which women who serve under contract can be appointed."

In fact, women perform the same assignments as men, but they are either not officially registered, or officially hold other positions. As a result, they do not have any right to benefits or other forms of social remuneration, says Maria Berlinska.

Before the war this situation was kept secret. People may have known about Nadiya Savchenko who stood in front of the Ministry of Defense for days in order to meet with the Minister and obtain permission to get training as a pilot. "However, this was before the war. Now it is a completely different story. Vast numbers of women have been on the front, have been wounded and have gained experience. Yet they are still only 'cooks'," observes Berlinska.

According to the researchers, "The Unseen Battalion" project has unearthed a series of problems that are not discussed in the media. These are, for example, the absence of appropriate uniforms and medical gynecologic services, post-traumatic stress disorder in women and

problems of reintegration into civilian life. A few women reported that Social Services attempted to take away their children while they were serving.

When asked whether the military will become more effective with women's participation, the majority of the respondents said "yes." Women are frequently better snipers and medics because of better fine motor skills; in addition, they are more disciplined and less prone to alcoholism. At the same time, some men answered that they had positive examples of women in service but were still convinced that war is not "a woman's business." Stereotypes were also expressed by women respondents: many of them felt that they were performing less important service than men.

The sociologist and chief investigator on this project, Tamara Martseniuk, asserts that in today's society women should be able to decide for themselves whether to cook borscht or die on the barricades. According to Martseniuk, "[t]he paternalistic attitudes of the government are considered antiquated. Many international documents declare the current viewpoint that women are not only victims of conflicts but also full participants in conflict resolution, equal with men."

As Martseniuk explains, the reason that women are prohibited from performing many of the military jobs stems from the fact that Military Service is part of the job market; women's rights there are determined by the Labor Code. Since the Soviet times, this code has preserved certain norms that regulate and limit women's work.

Colonel Vitaliy Holota, Head of the Military and Social Work Department that handles personnel issues in the Ukrainian Armed Forces, explains that women cannot hold military leadership positions because they have fewer opportunities for training in military specialties. At the same time, he states that the prohibition of certain positions for women is a legislative problem.

Yet he does not consider the list of positions from which women are banned discriminatory. He adds that, for example, the job of the driver in the army is not limited to driving. "It includes disguising military transport, its repairs, etc. With due respect, a woman in some instances may not be able physically to accomplish this."

Currently 14,500 women serve in the Ukrainian Armed Forces, almost 2,000 of them are officers, and 35 hold leadership positions in the Defense Ministry and the General Staff of various branches of the Armed Forces. 938 women have the status of participants in combat operations.

РІЗДВЯНА АКЦІЯ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА «БАБУСІ»

За ініціативою союзянок Америки, підтриманою союзнянками України, на Різдвяні свята отримали грошову допомогу **107 одиноких бабусь у 9-ти областях України**. Ця акція відбулася через голів обласних організацій Союзу українок, через голову СУУ, через Марію Фуртак, представника СУА у справах гуманітарної допомоги в Україні, а також через пошту. Усі відгуки про цю акцію дуже теплі, щирі і прекрасні!

“Вашу любов і пошану Бабусі відчули повною мірою. Окрім написаного, наші голови, коли відвідували Бабусь, давали мені слухавку. Від зворушення плакали разом – і Бабусі, і я. Акція Союзу Українок Америки просто фантастична. Несподівана радість наших Бабусь перевершила, дійсно, усі сподівання”, – коментар пані Хомик.

З милосердям у Різдвяні Свята

Ювілейний Рік Милосердя, проголошений Папою Римським Франциском, союзнянки Америки та союзнянки України розпочали із милосердної акції «Бабусі».

У Різдвяні Свята до помешкань громадських діячок поважного віку в Україні прийшли голови обласних організацій Союзу Українок і принесли разом із колядою листівки із щирими словами Різдвяних привітань, підписаних головою СУА Маріанною Заяць та референткою Суспільної Опіки СУА Лідією Білоус. До цих вітань із словами вдячності та визнання їх жертвовної праці для блага України долучені конверти із грошовою допомогою.

Ця акція перевершила своїм позитивом усі сподівання. Зворушені Бабусі дякували, розповідали про нелегкий життєвий шлях (багато з них відбували покарання у сталінських таборах), ділилися досвідом патріотичної громадської роботи, обіцяли ще багато чого доброго зробити, просто молоділи на очах.

Долаючи кордони, тепло сердець українок Америки передається нашим посестрам в Україні, що ще більше піднімає їх на душі, надає енергії та допомагає вижити у цей складний час.

Якби можна було передати Вам, дорогі Союзнянки Америки, ту радість і захоплення, якими ділилися телефоном зі мною наші «Бабусі» із козацького Запоріжжя і Закарпаття, із Тернополя та Чернігівщини, із Івано-Франківщини та Черкащини, із Буковини та Волині, то телефонні драти були б гарячими від тих теплих слів вдячності.

Над милосердям можна розмірковувати, а можна просто організувати однодумців і милосердя втілити в реальність так, як це зробили Ви.

Дякуємо Вам щиро, дорогі Посестри, усім Добродіям, які долучилися до цієї чудової акції.

З пошаною,

голова Союзу Українок України
Орєслава Хомик.

Визначоювачки' каки
Маріанна і Лідія!

Сердечно вдячна за Вашу шану і підтримку невідомій престарелій членкині Союзу Українок Старосалітського осередку і сприянку грошову допомогу за посередництвом п. Марії зі Львова.

Ще до війни 1939р. (за Польщу) моя мама теж була членкинею СЧ. А я, після повернення з Мордовських таборів і Сибіру, як малолітній політв'язень, повернулася з родиття, не до Львова, де постійно проживала, а до старенької бабусі, яка протривала у Старому Саліборі. А коли повила наша Українська державка, організувала СЧ, я вступила до СМІДки, де перебуваю до сьогодні.

Ще раз дуже вдячна за Ваше розуміння і підтримку.

З повагою і вдячністю,
Лідія-Олександра Живочинська
м. Ви Салібр, 09.01.2016р. (Лідія-)

Ужгородська Бабуся пані Марія Чендей пише подяку союзнякам Америки.

Коли серце сповнене милосердям

На початку грудня 2015 року голова Союзу Українок Америки пані Маріянна Заяць та пані Віра Кушнір, фінансова секретарка СУА відвідали Україну, зболену, зранену московською агресією. Зримо бачила хвилювання в очах посестер: як ми боронимося на Сході, як опікуємося пораненими і чи не потрібна допомога.

Графік перебування союзниць в Україні був доволі напруженим. Відразу по прибуттю на Бориспільське летовище пані М. Заяць вирішила поїхати до Київського шпиталю відвідати наших поранених бійців АТО, які жертвовно захищають суверенітет України. Пані були вражені побаченим жахіттям. З великою вдячністю захисники батьківщини прийняли від них матеріальну допомогу, вкрай потрібну для їхнього лікування й такого бажаного одужання. З належним пошанівком союзники побували на Майдані Незалежності, де поклали квіти на місці загиблих Небесної Сотні та запалили свічки на знак пам'яті та поваги до них. У церкві, яка облаштована на місці, де стояли до загину хлопці та дівчата Небесної Сотні, були присутні на жалобній Службі Божій.

Опісля прилетіли до Львова. І знову, у першу чергу, — відвідини військового шпиталю, де лікуються наші вояки. Спілкувалися не тільки з лікарями, але й з пораненими та їхніми родичами. Скільки почули слів вдячності на свою адресу, оскільки пані М. Заяць не оминула жодного пораненого бійця. Кожному надала посильну матеріальну допомогу. Сльози вдячності застеляли очі родичів поранених бійців. Неспокійно і неймовірно зворушливо було на душі у моїх посестер. Я бачила, що вони змушені ховати сльози, хоча їхні серця були переповнені жалем, повагою та любов'ю до цих справжніх патріотів-українців.

Серед численних заходів, в яких брали участь союзники з США, особливо значущим і вагомим є ініціатива референтки Суспільної Опіки СУА пані Лідії Білоус та голови СУА пані Маріяни Заяць про надання матеріальної допомоги самотнім, репресованим бабусям. Їхній життєвий шлях викликає подив та щиро вдячність за жертвне служіння Україні. Вони, як ніхто, потребують підтримки, бо є носіями справжньої національної духовності та незламності духу. І виявом високої громадянської позиції союзниць стала акція «Одинокі бабусі».

Пані Марія Пунда з села Чернява Яворівського району настільки була вражена допомогою, що при листоніші зачитала вголос вітання і просила, щоб листоніша розказала по всьому селі, що її пам'ятають і знають в далекій Америці за її жертвне служіння народу України. Ця доволі старша пані п'ятнадцять років відсиділа в советських таборах на засланні. Зараз проживає сама.

А пані Ольга Ляхович із Сокаля подякувала за допомогу молитвою перед образом. Молилась за союзників Америки.

Пані Ганна Козій із села Заболоття Сокальського району, 1931-го року народження, теж проживає самотньо. Її вивезли в Хакаську Автономну область на спецпоселення. Одинокі бабуся погано ходить і має проблеми із зором. Соціяльний працівник, який доглядає за пані Ганною, розповів, що, отримавши допомогу, вона дякувала зі сльозами на очах.

Кожного дня я отримую дзвінки вдячності за надану допомогу Союзу Українок Америки. Одинокі бабусі щиро зворушені, що не забуті, що людська подяка є свідченням не марно прожитого важкого життя на благо рідної України.

Марія Фуртак,
представник Союзу Українок Америки в Україні.
mariafurtak@ukr.net

Перепрошуємо...

У грудневому (2015 р.) числі «Нашого Життя» на стор. 21 останній рядок слід читати:
Євген Маланюк, письменник.

НЕ МОЖНА ЗВОЛКАТИ – МИ ЗА ОДИН КРОК ДО ЗНИЩЕННЯ

У своїй енцикліці «Laudato Si» Його Святість Папа Франциск говорить про моральний обов'язок боротися з кліматичними змінами та з бідністю.

Крістіана Фігерес, Виконавчий секретар Рамкової конвенції ООН щодо змін клімату в інтерв'ю для «Deutsche Welle» (передрукованому в «UN Wire» 13 жовтня 2015 року) підкреслює необхідність обмежити зростання температури Землі 2-ма градусами Цельсія. Білл Гейтс закликає переосмислити, на що витрачаються кошти, призначені для запобігання ескалації кліматичних змін. Він рекомендує спрямувати більше ресурсів на дослідження, які би дозволили вивести більш продуктивне і стійке до спеки та засухи насіння з натурального, а не з генетично модифікованого насіння.

Світ починає усвідомлювати, що ми повинні зробити усе від нас залежне, щоб запобігти подальшим змінам клімату – в іншому випадку наша планета буде повністю знищена.

Жіночі організації, які входять до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), підтримують боротьбу проти жіночої бідності і виступають за покращення можливостей та економічного розвитку для жінок. Добрим прикладом такої допомоги є діяльність Союзу Українок Америки, однієї з 27-ми організацій, які входять до СФУЖО. Союз Українок Америки надає фінансову і емоційну підтримку літнім жінкам, підтримує дітей-сиріт та сиротинці, надає стипендії для школярів і останнім часом допомагає сім'ям, які постраждали внаслідок військової агресії Росії проти України.

Маючи українське коріння, я глибоко ціную нашу любов до природи. Я пам'ятаю, як багато років тому, коли соняшник ще не був в моді, ми з чоловіком і нашими двома дітьми шукали українську церкву в Чикаго. У нас була адреса, але нам це не дуже допомогло. Ми об'їхали ту околицю кілька разів, але все марно. Нарешті я попросила свого чоловіка зупинитися біля будиночку з чудовим садом, в якому росла різноманітна городина, квіти та високі пречудові соняшники. Я сказала, що подзвоню у двері і запитаю, як знайти церкву. Моєму чоловікові і дітям ця ідея видалася дивною: звідки я знаю, що там мешкають українці? У відповідь я попросила їх подивитися навколо і знайти хоча б ще один будинок

з таким мальовничим садом. І я не помилилася: люди, які відчинили двері, знали українську і пояснили нам, як дійхати до церкви. Ще в дитинстві мене навчили доглядати за садом і городом і любити природу та мальовничі карпатські пейзажі.

Ми – як окремі громадяни та жіночі організації – можемо зробити вагомий внесок у боротьбу за сповільнення руйнівних змін у навколишньому середовищі, які набирають все більше і більше загрозливих темпів. Викиди двоокису вуглецю, оксиду азоту і метану – так званих парникових газів – створюють пастку для сонячного тепла навколо землі і не дають йому випромінюватися назад у космос. В результаті цього наша планета перегрівається. На думку вчених, ситуація надзвичайно серйозна. Вони попереджають, що якщо ми не змінимо наші сьогоденні споживацькі звички, ми знищимо нашу планету. Вже зараз клімат Землі тепліший на один градус Цельсія, ніж був у доіндустріальну епоху. Наслідком цього є буревії, повені і непередбачувані екологічні зміни.

15 вересня 2015 року Організація Об'єднаних Націй відкрила 70-ту сесію Генеральної Асамблеї. Одне з питань, яке стало ключовим для цієї сесії, було обговорення кліматичних змін і заходів, необхідних для запобігання руйнування Землі. Крім того, з 30 листопада по 12 грудня цього року в Парижі відбувалася Конференція ООН, присвячена змінам клімату.

Основна мета Рамкової Конвенції з питань глобальних кліматичних змін – заручитися зобов'язанням міжнародної спільноти скоротити викиди таким чином, щоб нам вдалося зупинити глобальне підвищення температури на рівні 2° С вище доіндустріальної епохи. Зобов'язання, підписані державами у 2012 році на Конференції зі зміни клімату у Досі, виявилися недостатніми для досягнення цієї мети. Без повного співробітництва між усіма державами контролювати глобальне потепління буде неможливо. За даними оргкомітету, мета конференції 2015 року – підписання, вперше за більш ніж 20 років переговорів в ООН, угоди зі зміни клімату, яка буде обов'язковою до виконання усіма країнами світу. Для досягнення цієї мети потрібно, щоб на порядку денному на Паризькій конференції панували добра воля, співпереживання, розу-

міння і моральний обов'язок, до чого і закликає Його Святість Папа Франциск.

12 грудня у ході кліматичної конференції ООН в Парижі світові лідери ухвалили нову довгострокову кліматичну угоду, що замінить Кіотський протокол. Дану угоду підтримали делегації 195 держав. Однією з головних цілей нової угоди з клімату є обмеження глобального потепління від 1,5 до 2 градусів за Цельсієм. Також у документі передбачено технічну допомогу країнам, що розвиваються, у розмірі щонайменше \$100 млрд. на рік для боротьби з кліматичними змінами.

Кліматична угода набуде чинності у 2020 році. Вона покликана замінити Кіотський протокол, що був ухвалений ще у 1997 році.

На цю нову угоду покладаються великі надії і очікування. Тим не менш, як і з усіма іншими конвенціями ООН головне питання полягає в тому, наскільки держави будуть дотримуватися взятих на себе зобов'язань. Щоб угода була втілена в життя на практиці, НУО та громадянське суспільство, а також окремі громадяни повинні наполягати, щоб їхні уряди втілювали угоду на місцевому, регіональному та національному рівнях. Це вимагає активної участі громадянського суспільства.

Ми всі можемо і повинні брати участь у цьому процесі. Приєднуйтеся до організацій, які борються за чисте навколишнє середовище. Підтримуйте перехід на альтернативні джерела енергії, такі як енергія сонця та вітру. Виступайте проти видобування викопних видів палива: нафти, вугілля та газу.

1 липня 2015 року під час свого перебування на Зустрічі з питань зміни клімату Генеральної Асамблеї ООН Роберт Редфорд, який вже тривалий час активно виступає за збереження навколишнього середовища, дав інтерв'ю у Центрі новин ООН у Нью Йорку. Він заявив, що сьогодні головною метою є поширити розуміння того, що ніхто не повинен залишатися осторонь цієї боротьби. На його думку, сьогодні наслідки кліматичних змін помітні кожному, тому ми почнемо діяти. Засуха в Каліфорнії, повені в Нью Йорку, торнадо, лісові пожежі – все це, зазначив він, веде до екологічних криз. Але він сподівається, що боротьба проти руйнівних змін клімату буде успішною, оскільки до неї приєднується велика кількість молодих людей. Він підтримує позицію Папи Франциска щодо кліматичних змін. У відповідь на одне з питань, він зазна-

чив: «Моральна площина проблеми зміни клімату повинна перевершити політичну. Якщо все зведеться до політики, ми будемо мати справу з тією ж старою боротьбою інь і янь, тими ж старими проблемами, тими ж старими і недалекими суперечками між ідеологіями. Пануватиме безлад. Давайте будемо вищими цього, скористаємося змінами і спробуємо повернути ці зміни на краще.»

Але є ще один рівень (мікрорівень), на якому ми можемо впливати на ці зміни, взявши на себе відповідальність за свою індивідуальну поведінку і модель споживання. Якщо кожен зробить ці маленькі кроки, разом ми можемо допомогти значно скоротити викиди парникових газів.

Якщо ви вже робите все перераховане нижче, привітайте себе – ви людина з етичними цінностями, яка любить і турбується про нашу планету. Якщо ви ще не мали можливості виробити ці звички, розпочніть працювати над ними негайно, щоб у такий спосіб допомогти зберегти навколишнє середовище для майбутніх поколінь.

- Виставіть ваш термостат на 2 градуси нижче взимку, а кондиціонер на 2 градуси вище влітку
- Поміняйте усі лампочки на енергозберігаючі
- Вимикайте техніку і електроприлади, коли ви ними не користуєтеся, а не залишайте їх в «режимі очікування»
- Відмовтеся від пластикових пакетів
- Купуйте товари місцевого виробництва, це зменшить кількість парникових газів, що утворюються внаслідок транспортування
- Користуйтеся власним горнятком замість одноразових стаканчиків
- Користуйтеся громадським транспортом замість власного авто, пересядьте на велосипед або ходіть пішки, коли це можливо
- Приймайте короткий душ
- Посадіть дерево, кущ або інші рослини
- Уникайте паперових серветок, паперових рушників і одноразового посуду, натомість використовуйте хустинки з тканини і мийте посуд
- Періть дитячі пелюшки
- Періть постільну білизну рідше
- Періть рушники рідше. Коли зупиняєтеся у готелі, попросіть, щоб рушники не міняли щодня
- Віддавайте на переробку непотрібне, ремонтуйте старе і купуйте якомога менше нового

Ви можете знайти детальну інформацію про ці та інші поради у книзі Девіда де Ротшильда «The Live Earth – Global Warming Survival Handbook» («Жива Земля: Посібник для виживання у час глобального потепління»). Книга доступна в Інтернеті та може бути придбана через Amazon.com.

Також в Інтернеті ви можете знайти повний текст енцикліки Папи Франциска та інформацію про Паризьку конференцію зі зміни клімату.

Надія Шмігель,
представниця СФУЖО при ЕКОСОР.

WE MUST NOT WAIT—DESTRUCTION IS AROUND THE CORNER

by Nadia Shmigel,

NGO Representative of WFUWO in consultative status with ECOSOC

In the summer of 2015, New York City Mayor de Blasio traveled to the Vatican to meet Pope Francis, to join forces with 60 mayors from around the world, and to be inspired in his efforts to save the environment for future generations. In his encyclical “Laudato Si,” Pope Francis talks about the moral obligation to combat poverty and the destruction of our environment. His timely statement on climate change, both grounded in scientific knowledge and moral obligation to save the Earth, came out right before the major United Nations Conference on Climate Change. The world is beginning to realize that we must do everything we can to prevent further climate change—otherwise, we will destroy the Earth.

Women’s organizations affiliated in the World Federation of Ukrainian Women’s Organizations (WFUWO) share a long-standing commitment to alleviate poverty for women, and to facilitate their empowerment and economic development. One good example of such help is the work of the Ukrainian National Women’s League of America, one of the 27 women’s organizations affiliated in WFUWO. The UNWLA gives financial and emotional support to older women, orphans, and orphanages; stipends to school children; and, most recently, help to families who are affected by Russia’s invasion of and war with Ukraine.

Being of Ukrainian descent, I deeply appreciate our ancestral culture’s love of nature. As a child, I was taught by my family to garden and to love everything that was green. I remember how a number of years ago, before sunflowers became fashionable in the United States, my husband, our two children, and I were searching for a Ukrainian church in Chicago. We had the address, but could not find it. We circled and circled

around the neighborhood to no avail. I asked my husband to stop near a house that had a lovely garden with all kinds of vegetables, flowers, and beautiful tall sunflowers. I said I would ring the bell and find out where the church was. My husband and children thought that it was a ridiculous idea; how did I know that these people were Ukrainian? I told them to see whether they could find any other house in the neighborhood with such a lovely garden. It turned out that the inhabitants of that house spoke Ukrainian and had no problem directing us to the church.

As individuals and as women’s organizations, we can help eliminate the rapidly increasing destruction of our environment by emissions of carbon dioxide, nitrous oxide, and methane—the so-called “greenhouse gases,” which trap heat from the sun instead of radiating it back into space, causing the overheating of the planet. The situation is grave according to scientists. They warn that if we do not change our habits of consumption, we will destroy our earth. Our climate is already one degree Celsius warmer than it was during the preindustrial era. Global warming causes storms, floods, and unpredictable environmental crises.

On September 15, 2015, the United Nations opened the 70th session of the UN General Assembly. One of the very important issues debated there was climate change and what needed to be done to prevent our planet’s destruction. From November 30 to December 12, 2015, the United Nations Conference on Climate Change took place in Paris. The conference gathered the parties to the UN Framework Convention on Global Climate Change, the major goal of which has been to secure the international community’s

cooperation in reducing emissions in order to limit the global temperature increase to 2°C above preindustrial era levels. However, the commitments by governments reached in 2012 at the Doha Climate Change Conference appear to have been inadequate to reach this goal. Unless countries can achieve full cooperation, control of global warming is not possible. According to the organizing committee, the objective of the 2015 conference is to achieve, for the first time in over 20 years of UN negotiations, a binding and universal agreement on climate change from all the nations of the world. Such an agreement necessitates good will, compassion, and the understanding of humanity's moral obligation—as articulated by Pope Francis.

On December 12th of last year, the participants of the UN Conference on Climate Change agreed on a new global climate change pact, the Paris Agreement, which will replace the Kyoto Protocol. This new agreement was supported by the delegations from 195 countries. One of its aims is to limit global warming to 1.5-2°C above the preindustrial era level. The Agreement also pledges technical and financial support to developing nations to help them combat climate change. The new agreement will take effect in 2020.

The Paris Agreement has given rise to great hope and expectations of positive change. However, as with all UN conventions, the issue becomes the commitment of governments to implement what they have agreed to. In order to achieve implementation, NGOs and civil societies as well as individual citizens must pressure their governments to take the agreed upon steps on local, regional, and national levels. This requires strong participation of civil societies.

We all can and should participate in this process. Join an organization whose goal is advocacy for healthy environment. Support production of alternative sources of energy, such as solar and wind energy. Oppose excavation of fossil fuels—oil, coal, and gas.

Robert Redford, a longtime advocate of preservation of healthy environment, was interviewed at the UN News Center in New York on July 1, 2015 when he attended the General Assembly Climate Change Meeting. He stated that the most important goal was to raise awareness about the need of all of us to get involved. He believes that now that the effects of climate change are in our backyard we will finally begin to act. He pointed out the drought in California, the flooding in New York, the tornadoes, the wildfires, all of which are causing environmental crises. He is

hopeful as he sees a much greater commitment of young people involved in efforts to reverse climate change. He supports the stand that Pope Francis takes on climate change. In answer to one question he stated that “[t]he moral issue of climate change should transcend politics. If it is reduced to politics, we are going to have the same old yin-yang, the same old problems, the same old fighting, and the same old narrow-minded bickering between ideologies. It is going to be a mess. Let's get above it and take advantage of change and make it positive.”

However, there is another level, the micro-level, on which we can combat climate change by assuming responsibility for establishing individual behavior patterns that can add up to significant reduction of greenhouse gas emissions.

You might be doing all that is listed below, and if so, congratulate yourself for having ethical values and for loving the Earth. If you have not had the opportunity to establish these habits, start immediately and rejoice in doing the right thing in preserving a healthy environment for future generations.

- Turn down your thermostat by 2 degrees in the winter and your air conditioner up in the summer
- Replace your light bulbs with energy-saving ones
- Do not leave appliances on standby—turn them off when you are not using them
- Stop using plastic bags
- Buy locally – this will reduce the amount of greenhouse gases produced by transportation
- Use your own mug instead of disposable cups
- Take public transportation instead of driving an individual car—ride a bicycle or walk whenever possible
- Say yes to short showers
- Plant something
- Avoid using paper napkins and paper towels—use cloth and wash
- Use cloth diapers with your children
- Wash bed linens less frequently
- Wash towels less frequently—when in a hotel, request not to have towels changed every day
- Recycle, repair, and buy as few new replacements as possible

You can find the details on many of the above suggestions in the book *The Live Earth: Global Warming Survival Handbook* by David De Rothschild. The book can be found online or purchased from Amazon.com.

Шановні читачі!

Після публікації в «Нашому Житті» статті Олександри Юзенів «Перші роки життя в Нью Йорку» (вересень 2015 р.) до редакції надійшли листи, в яких читачі діляться своїми спогадами про початки життя на американській землі після Другої світової війни. Нижче подаємо один з листів.

НАШІ ПЕРШІ КРОКИ В АМЕРИЦІ

Моя родина від 1946 до 1949 р. перебувала в Німеччині – в Українському Таборі – Регенсбург (так званий D.P. Camp). Моя родина – це мама (вдова), брати Микола і Стефан, сестра Александра (Леся) і я. З табору ми поїхали до Бремену, звідки на запрошення можна було виїхати на працю до Канади, Америки, або других держав.

Нам не приходилось легко, бо жінку з 4-ма дітьми ніхто не хотів брати на працю. Мама подалася на працю до Америки в штат Міссісіпі – збирати бавовну. Власник плантації – пан Roy Scott прийняв 13 українських родин і ми були однією з них. Перейшли „комісію” в Бремені і в грудні 1949 року кораблем General Sturgis поплили до Америки – штат Міссісіпі, (New Orleans). Там ми мали відробити шість місяців, а потім могли їхати до інших штатів. В Міссісіпі ми були першими українськими імігрантами. Пан Скотт був надзвичайно доброю людиною. Він мав жінку і двоє дітей. Всі гарно з нами поводитися. Мій старший брат Микола володів англійською мовою і був перекладачем для всіх. Пан Scott возив нас в неділі і свята до католицької церкви і до історичних місць в New Orleans.

Хочу ще додати, що коли ми приїхали до Міссісіпі, то для нас були побудовані нові хати. 13 родин – 13 хат. Хати були нові, з великими кімнатами. Кухня мала всі вигоди, лише палити треба було дровами. Праця на плантації бавовни була важка. Усі працювали по 8 – 10 годин денно, шість днів на тиждень. Через шість місяців ми могли виїхати.

Сестра Леся у Регенсбурзі ходила до гімназії з Орисею Ровдич. На запрошення родини Ровдич Леся поїхала до Нью Йорку, щоб знайти для нас помешкання. Брат Микола поїхав до Чикаго, де знайшов помешкання близько української католицької церкви і народної школи св. Миколая. Ми тоді переїхали до Чикаго. Брат почав працювати в крамниці одягу. Сестра, перебуваючи в Нью Йорку у родини Ровдич, заїзнала Миколу Грицков'яна, з часом заручилася з ним і вийшла заміж. Брат Стефан у Чикаго ходив до Wells High School. За три роки „на відмінно” закінчив

школу і записався до National Guards і до University of Illinois.

У 1952 році я закінчила восьму класу. Сестри Василянки сказали мамі про Академію Сестер Василянок у Філадельфії – Fox Chase, і я там ходила до High School – Академії св. Василя. У 1956 році я закінчила середню школу св. Василя. На шкільні вакації я приїжджала до Чикаго, а на вихідні дні під час шкільного року я з товаришками їхала до сестри Лесі, яка мешкала в Нью Йорку.

Брат Микола з часом дістав працю інспектора в Campbell Soup Co., працював там аж до пенсії. Також ходив до University of Chicago, де дістав докторат (PHD) з економії. Щоб одержати докторат, мусів написати книжку. Він заложив спочатку Товариство Гуцулів і видавав кварталник – журнал „Гуцулія”. Збирав матеріали і спомини про Гуцульщину і видав перший том „Історія Гуцульщини”. Переклав цю працю на англійську мову і був прийнятий – одержав докторат (PHD) з економії. Опісля ще видав сім томів „Історії Гуцульщини”.

Живучи в Чикаго, заїзнав родину Куропасів і працював з Мироном. Був секретарем Робітничого Союзу в Чикаго.

Мама дістала працю в металевій фабриці. Працювала тяжко багато годин. З часом купила гарну двохродинну хату на Kedzie Ave. і Nonth Ave. у Чикаго. Щоб мене післати до Академії Сестер Василянок, дістала працю на пару годин у сусідній пекарні на Nonth Ave. в Rosen Bakery. Коли я кілька років тому відвідала Чикаго, то була в тій пекарні. Власниками є далі та сама родина – третє покоління.

Закінчивши Академію Сестер Василянок, я продовжувала студії в University of Illinois і Lyolla University. Мій „major” була біологія. Перша моя праця як „medical technologist” була в Bethany Methodist Hospital у Чикаго.

У 1967 р. я одружилася зі Славком Біланюком, який мешкав у Dougleston, NY. Бог нагородив нас трьома синами – Славком, Іваном і Стефаном. Усі вони належать до

Пласту, Курінь „Хрестоносці”, який заложив владика Борис Гудзяк.

В Чікаго я належала до Пласту. Ми заложили Пл. Курінь „Сторожі Рідного Вогнища”. При парафії церкви св. Миколая в Чікаго з поміччю о. Дирди і о. Д. Гавліча ми також заложили Українську Студентську Організацію, що існує дотепер (знана в американських університетах, як „Neuman Club”).

Я також виступала по суботах на українській радіопрограмі, читаючи дітям казки. Це була радіограма Самбірських і Отців Василіян при парафії св. Миколая в Чікаго.

Також усі наші союзанки знають д-р Марту Богачевську-Хомяк. Вона є моя шкільна товаришка з Академії Сестер Василіянок. В даний час вона проживає з родиною у Вашингтоні і її внуки ходять з моїми внуками до школи українознавства.

На кінець мені пригадалися слова: ”Малий світ! Гора з горою не зійдеться, але людина з людиною стрінеться”.

Володимира Біланюк,
членка 83-го Відділу СУА, Нью Йорк.

14-го лютого –

День св. Валентина

Листи, які з'єднали долі (Притча)

Один американський моряк отримувал листи від жінки, яку він ніколи не бачив. Вона називалася Роза. Вони листувалися три роки. Читаючи її листи і відписуючи їй, він зрозумів, що вже не може жити без її листів. Вони полюбили один одного, самі не усвідомлюючи того.

Після закінчення його служби вони призначили зустріч на головному дворці о п'ятій годині вечора. Вона написала, що в її петлиці буде червона троянда. Моряк задумався: він ніколи не бачив фотографію Рози. Він не знає, скільки їй років, не знає, чи вона гарна чи бридка, повна чи струнка.

Хлопець прийшов на дворець, і коли годинник пробив п'яту годину, вона з'явилася. Жінка з червоною трояндою в петлиці. Їй було біля шестидесяти. Моряк міг повернутися і піти геть, але він не зробив цього. Ця жінка писала йому весь цей час, поки він був в морі, посилала подарунки на Різдво, підтримувала його. Вона не заслужила такого. І він підійшов до неї, простягнув руку, представився. А жінка сказала моряку, що він помилився. Що Роза стоїть за його спиною. Він оглянувся і побачив її. Вона була одного віку з ним, прекрасна.

Поважна дама пояснила йому, що Роза попросила її встромити троянду в петлицю. Якби моряк повернувся і пішов геть, все б закінчилось. Але якби він підійшов до поважної дами, вона показала б йому справжню Розу і розповіла всю правду.

До уваги авторів і дописувачів!

Просимо надсилати статті, питання та пропозиції українською, або англійською мовою електронною поштою на адресу, яка надрукована на другій сторінці обкладинки журналу “Наше Життя”: unwlaourlife@gmail.com

НАША ОБКЛАДИНКА

Софія Лада, Торонто (Онтаріо) народилася 1941 р. в українській родині в Кракові, де батько був правником в адвокатській фірмі. Родина імігрувала до Філадельфії 1949 р. з табору для переміщених осіб у Регенсбурзі. У 1981 р. Софія переїхала до Вінніпегу (Канада), отримавши там посаду куратора, а 1986 р. до Торонто, де проживає і зараз. Випускниця Пенсильванської академії мистецтв (1965). Також закінчила дворічну програму дизайну в Мистецькому коледжі Мур у Філадельфії.

У своїх візуальних коментарях досліджує зображення жіночої форми, закоріненої в мітологію богинь давньої Європи. Її глиняні намиста й тарілки, фігури богинь із складеного паперу надихані духовною спадщиною минулого. Сьогодні вишивка стала для неї технікою, через яку мисткиня шукає зв'язки між порядком і спонтанністю, матеріальністю нитки та ритуалом.

Багато виставлялась у США й Канаді окремо й разом з іншими мистцями, в т.ч. на виставках: «Рефлексії», де була представлена її серія «Місячні візії», в Торонто; «Повне коло» в Багатокультурному центрі при Університеті Центрального Мічигану; «Три подорожі» в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаго; «Мистецтво та етнічність» (національна пересувна виставка, зорганізована Канадським музеєм цивілізації в м. Голл, Квебек); «Відкинувши» та «Тіньова коробка» в Канадському текстильному музеї в Торонто; «Знайдені нитки» в Новій галерії в Торонто; та на виставці під час конференції з української вишивки в галерії УОКЦ в Дженкінтаві (Пенсильванія).

Її твори знаходяться в численних приватних і публічних колекціях в Канаді, США та Європі, зокрема, в Українському науковому інституті Гарвардського університету, в Жіночому ресурсному мистецькому центрі, галерії «Проект покривал» у Торонто, в Канадському музеї цивілізації (м. Голл, Квебек). Виконала на замовлення: вітраж висотою 6 футів у соборі Св. Володимира й Ольги у Вінніпегу до візиту Папи Римського; настінні розписи від 4 до 15 футів для каплиці Центру опіки ім. Св. Михайла в Едмонтоні (пров. Альберта); настінні розписи, включно з фігурами висотою 26 футів для сестер-василянок у великій каплиці в Римі (Італія).

OUR COVER ARTIST

Sophia Lada was born in 1941 to Ukrainian-born parents in Krakow, Poland, where her father was a partner in a law firm. She immigrated with her family to Philadelphia in 1949 from the DP camp in Regensburg. In 1981, the artist immigrated to Canada to take a curatorial position in Winnipeg, followed by her move to Toronto in 1986. She graduated from the Pennsylvania Academy of the Fine Arts (1965), and completed a two-year design program at Moore College of Art, Philadelphia.

In her visual commentaries Lada explores images of the female form, rooted in the goddesses of Old Europe. Her handmade clay beads, clay plates, and molded paper goddesses have all been motivated by the spiritual culture of the past. In her ongoing body of work, hand embroidery is a new medium through which she explores the relationship between order, spontaneity, thread, and ritual.

Sophia Lada has exhibited in the United States and Canada in many solo and curated group shows, such as REFLECTIONS, which included the “lunar visions” series (Toronto ON); FULL CIRCLE at the Multicultural Center, Central Michigan University; THREE JOURNEYS at Ukrainian Institute of Modern Art (Chicago, IL); ART AND ETHNICITY, a national touring exhibition organized by the Canadian Museum of Civilization (Hull, QC); CASTING OFF at the Textile Museum of Canada (Toronto, ON); SHADOW BOX at the Textile Museum of Canada (Toronto, ON); FOUND THREADS at *new* gallery (Toronto, ON); and the Ukrainian Embroidery Conference at UECC Gallery (Jenkintown, PA). Her work is found in numerous private and public collections in Canada, USA, and Europe, such as the Ukrainian Center at Harvard University, Women’s Art Resource Centre Quilt Project in Toronto, ON, and the Canadian Museum of Civilization in Hull, QC. Commissions include a six-foot stained glass window for the Pope’s visit at St. Vladimir and Olga Cathedral in Winnipeg, MB; four fifteen-foot wall murals for the Chapel in St. Michael’s Care Center in Edmonton, AB; and wall murals, including twenty-one six-foot figures, for the Sisters of St. Basil at the Great Chapel in Rome, Italy.

SAFEGUARDING UNWLA'S TAX-EXEMPT STATUS: What Every Member Must Know

Speech delivered at the UNWLA XXX Convention on May 25, 2014, in Tarrytown, NY
by U.S. Administrative Law Judge Oksana Xenos
UNWLA Parliamentarian

The Ukrainian National Women's League of America is a public charity, which means that we are an organization that is exempt from federal income taxation. As such, donations to the UNWLA are fully deductible for federal income tax purposes. The UNWLA's tax exemption is recognized under section 501(c)(3) of the Internal Revenue Code (IRC), which is the most advantageous form of tax exemption. It means that our organization is dedicated to one or more federally recognized charitable purposes, specifically listed in the IRC. These statutorily recognized purposes are education, religion, health, and welfare.

There are nearly 2 million tax-exempt organizations operating in the United States. Of these, well over one half are section 501(c)(3) organizations such as the UNWLA.

But like with all things in life, there are trade-offs. In return for tax-exempt status, the UNWLA, like all other public charities, must abide by the federal laws and regulations governing such organizations. That means, among other things, that we must operate strictly in accordance with the exempt purposes that are specified in our bylaws. There are six of these:

- a) Preserve national identity and cultural heritage by means of studies and research of Ukrainian history, literature, arts, and traditions;
- b) Initiate efforts, the goals of which are to inform the American people about Ukrainian culture and to encourage them to become acquainted with Ukrainian literature, arts, social, and national ideals and aspirations;
- c) Provide financial assistance to Ukrainians within and outside the United States, specifically in educational studies and research in Ukrainian history and culture;
- d) Initiate and uphold ties with other Ukrainian, as well as American and international organizations, for educational and charitable purposes, especially with women's organizations;
- e) Support the Ukrainian Museum in New York City; and
- f) Participate in the Ukrainian, American, and international women's movements.

[Bylaws, page 7].

The UNWLA accomplishes these essential purposes primarily by soliciting and accepting donations to the funds that it has established. Among these are the Scholarship Sponsorship Program, the Social Welfare Program, the Ukrainian Museum, and the *Our Life* Press Fund.

The Scholarship Program has paid out scholarships to students at secondary and higher educational institutions, including seminaries, in Ukraine, United States, Brazil, Argentina, and many other countries.

The Social Welfare Program was active during the years of the Holodomor and at the time of the Chernobyl disaster. It also extends its hand to those suffering as a result of natural disasters. It helps schools, universities, and hospitals, and it provides assistance to needy families. The UNWLA funded breakfasts in schools, helped orphanages, extended aid to the elderly, and it focuses on those confined to old-age homes who desperately need assistance. Most recently, the UNWLA distributed significant sums for humanitarian needs in connection with the events of Euromaidan.

The Ukrainian Museum is our source of pride and accomplishment. It was founded in 1976. The museum hosts numerous exhibits, folk art courses, concerts, lectures, and diverse programs for the young and adults.

Our expenditures and distributions of money are likewise subject to the six tax-exempt purposes enumerated in our bylaws, which means that the money we pay out must support the funds that we created. Stated another way, we may not solicit money, nor pay out money, for purposes that are not specifically spelled out in our bylaws. It stands to reason, therefore, that we may not contribute money to other organizations whose purposes are not sufficiently similar to those of the UNWLA.

Violations of these rules may lead to personal consequences to directors and other executives of exempt organizations, who act contrary to their ethical or fiduciary obligations to their organizations.

In your capacity as a UNWLA director, executive officer, regional or branch president, or

other official, your primary obligation is to the UNWLA. Although this does not mean that you cannot actively participate in other organizations' activities, it does mean that while you are acting in the capacity of a UNWLA official, you must relinquish any loyalty you may hold to another cause or purpose. In other words, as an executive officer, director, or other official of the UNWLA, you cannot be guided by the interests of another organization with which you may be affiliated. You do not represent that other organization while you are serving in your UNWLA role.

So far, the UNWLA's activities—the actions of its executives and directors and all others serving in leadership positions—have been exemplary from an ethical standpoint. Our internal and external audits have consistently confirmed our clean bill of ethical health. But we must continue to be vigilant and cautious. The three things that have gotten organizations in trouble most often have been:

- a) Bad recordkeeping or a lack of accountability;
- b) Spending too much on unrelated business activities; and
- c) Distributing organizational funds to causes that are not within the organization's specified tax-exempt purposes in accordance with its bylaws.

Let us look at the question of responding to requests from other humanitarian organizations that solicit our funds, for example, to help needy women and children in Ukraine. Why shouldn't we contribute our funds to such organizations, which would then in turn distribute these funds to the needy in Ukraine?

The bottom line is that UNWLA views itself as a humanitarian and cultural organization that provides **direct** support to needy Ukrainians and **direct** support to worthy caregivers and to deserving Ukrainian cultural and educational institutions. We are not a "feeder" organization that collects donations from people, primarily from our own Ukrainian-Americans, and then funnels them to other charities. Even though these other organizations may promise that our funds will go to needy Ukrainians, once we part with those funds, we have no assurance that they will be distributed exactly as we intend. And even if they were to go to needy Ukrainians, the so-called "credit" goes to those organizations, and not to the UNWLA.

Moreover, if our contributors would have wanted to contribute to these other organizations or to any of the other thousands of human welfare organizations out there, they certainly would have done so. Similarly, if our branch members want to contribute to these other organizations, they are free to do so, that is, out of their own individual wallets.

But people who contribute to the UNWLA should be secure in the knowledge that the funds they donate to the UNWLA are not simply going to some other charities, which can do with them as they please, but rather that they are going to fund the goals we have set up in our bylaws and in our communications with the public.

Importantly, from a tax standpoint, the way we control and distribute funds has a direct impact on whether our contributors can deduct their donations for federal tax purposes.

We are a domestic 501(c)(3) organization with a significant foreign involvement, that is, a large portion of our total humanitarian expenditure involves providing grants to individuals and other organizations located in Ukraine and several other countries. The IRS will disallow charitable deductions where a domestic exempt organization does not exercise adequate discretion and control over grants made to foreign recipients. One of the criteria the IRS uses to determine the propriety of foreign grants is whether the charity's board has reviewed and approved the project in the foreign country for which funds have been spent.

Interestingly, the application I fill out every year for the Combined Federal Campaign (CFC) specifically instructs that only funds that we **directly** grant to needy recipients are considered as part of UNWLA's humanitarian support. In other words, funds forwarded **to or through** other humanitarian organizations are **disregarded** for purposes of CFC eligibility. This, if nothing else, should validate our organizational perspective as to how our funds should be distributed.

To summarize, although we are not explicitly prohibited from distributing our funds to other similar 501(c)(3) organizations, from a UNWLA policy perspective, we want the funds we raise to go directly to recipients whom we directly choose, and not to middlemen. From a federal tax standpoint, funds distributed without approval of the UNWLA's board of directors may jeopardize the deductibility of donations by donors.

З подорожнього щоденника

(Львів, 29/ІХ – 29/Х. 2015 р.)

(Продовження з січневого числа «Нашого Життя»)

У своєму слові д-р Ходацкі коротко засудив альянтів-англійців: «Скільки там людей випарувало та спалилося до дна? Ніхто не досягне коли-небудь істини. Християнські англійці прилетіли і вбили християнських німців. Союзники влаштували свій повний жаху Освенцім і спалили за одну годину більше людей, ніж німці в концтаборі протягом місяця». І справді, ми обурюємось і засуджуємо Талібан за знищення античної статуї Будди, а забуваємо, що в ніч 13-14 грудня 1045 р. англійці зрівняли з землею прекрасне середньовічне і мистецьке місто Дрезден з усіма його архітектурними шедеврами, відоме, як «Флоренція Півночі».

Вечором прочитала від дошки до дошки роман «Лікар Селянський». Літературної нагороди цей роман не дістане, але стане гідним пам'ятником лікареві, який доказав, що нема більшої любові, як віддати своє життя за свого ближнього.

12. X. У Львові розгорілася політична кампанія місцевих виборів. На кожному розі, на кожній площі молоді люди роздають партійні газетки і летючки. З кожного великого бігборду усміхається кандидат до міської, обласної чи районної влади. А партій, як в маківці маку! Крім таких, як відомі «Солідарність», «Самопоміч», у Львові змагаються: «Українська Галицька партія» з гаслом «Наша сила в нас самих»; «Громадянська позиція» – «Команда позитивних змін»; «Громадський Рух – Народний контроль» – «Змусимо владу працювати чесно»; «Наш Край» – «Україна починається з рідного краю»; Українське об'єднання Патріотів» – «Ти патріот, голосуй за УКРОП». Всі партії обіцяють «золоті гори»: кінець олігархам, кінець корупції, відкрита влада, сприятливий бізнес-клімат, високі соціальні гарантії ітп... але люди вже не вірять в ці обіцянки. Назагал вони розчаровані і місцевою, і державною владою. Твердять, що корупція пронизала всі сфери українського суспільства аж до найвищих ешелонів влади. Там сидять посадовці, які вміють перефарбовуватися і використати кожен змін у політичній ситуації на свою користь і збагачення. Майже всі ті, з ким я говорила, підтримують Президента у зовнішній політиці та в мирній розв'язці війни на Сході та категорично проти внутрішньої політики: «Де люстрація? Де суттєві реформи? Що діється на митниці? Шокін далеко не відбіг від Пшонки». У Львові підтримують Садового не тому, що він не олігарх, а що багато доброго зробив для міста.

14. X. Сьогодні свято Покрови і перший раз «День захисника України». Вихідний день. Львів купається в синьо-жовтих прапорах. Я пішла до гарнізонного храму св. Петра і Павла. Оглянула ще раз відреставровану мистецьку цінність з XII століття – «Розп'яття», авторства Й. Пфістера. Засвітила свічку за захисників України. Так спокійно стає на душі, коли засвічуєш воскову свічку в церкві, а не так, як в Нью Йорку електричну лампочку. Бо ж палаюча свічка як символ «вічного світла», як видимий знак нашої любові до Того, кому або за кого вона запалена. У церкві маса народу, дітей, батьки яких загинули на Майдані, на війні та тих, хто тепер захищає Батьківщину. Всі разом ми молилися за мир і спокій в Україні. В церкві зворушлива виставка малюнків дітей. Аж не віриться, як ті дитячі очі інстинктивно сприймають суть війни.

(Продовження буде)

Малюнки дітей на виставці.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

До нас пишуть...

Пам'ятаємо!

12-го грудня 2015 р. у Львові відбулася поминальна літургія у соборі св. Юрія св. п. Марії Полянської. На літургії були присутні: голова СУ Львівщини Ольга Пастушенко, Почесна голова СУ Львівщини Зоряна Білик, Ірина Кравчук, Ярослав Кравчук, стипендіати Ірина і Роман Бокало, Марія Галай, Марія Білан, Ліля Лабінська, Юля Облогіна, Софія Логин, Ірина Дубенська, Микола Ковальчук, разом із учителькою по класу фортепіано Танею Воробкевич її учениці – лауреати міжнародних конкурсів і стипендіати СУА Марія Семко і Марта Соболь. Молилися за упокій колишні стипендіати: Руслан Сіромський – доцент-історик, Марта Гавришко – кандидат історичних наук, Олег Білан – кандидат технічних наук, Оксана Рудковська – правник, економіст-міжнародник.

У цей же день голова СУ України Ореслава Хомик провадила виїздне засідання Всеукраїнської координаційної ради. Разом із посестрами Союзу Українок США – головою Маріанною Заяць і Вірою Кушнір з молитвою і хвилиною мовчання пом'янули невідому діячку Стипендіїної акції СУ Америки св.п. Марію Полянську.

*Ваші
проф. Ярослав та Ірина Кравчуки,
Львів, Україна.*

У ПАМ'ЯТЬ

До невідомого вінка та в пам'ять **бл. п. Марії (з Осінських) Полянської**, Почесної членки СУА та довголітньої референтки стипендій СУА при Головній Управі СУА рідні, приятелі, друзі та посестри СУА та Пласту склали пожертви до фонду імені Покійної:

500 дол. – Люба Більовщук (98);

по 300 дол. – Мирон і Ольга Гнатейко (86), Богдан і Лідія Крамарчук, Орися М. Стефанів (98), Оксана Стеранка (86), Тома та Одарка Стокерт (98);

по 250 дол. – В & G International, Inc., Олег і Христина Данилюк;

по 200 дол. – Меланія Банах (86), Микола Дармохвал та Зор'яна Гафткович (86), Paul G & Elizabeth C. Edwards (98), Бернард і Анна Кравчук (98), Юрій та Дарія Кульчицькі, Ярослава Д.

Мулик (86), Надія Шмігель (83), 98-ий Відділ СУА в Н. Дж.;

по 150 дол. – Xenia Senny Boone, Марія Томоруг (86);

по 100 дол. – Христина Бонакорса (86), Володимира Васічко (86), д-р і д-р Роман і Зірка Воронка (86), Мотря Чайківська, Орест і Лідія Цяпка (86), Галина Гураль (86), Ігор і Ксеня Гапій (86), Тарас і Ольга Гунчак (86), Clara M. Huyn, DMD, Григорій та Марія Гивель (86), Орест і Марта Кебало, Мирон Б. Кравчук (98), Irene S. Krawczuk (98), Ольга Кузьмин (83), д-р Дарія Новаківська Лісий (54), Стефан і Роксоляна Місило (75), Raymond & Rita Oberleitner (98), Богдан С. Полянський (98), Ольга Понос (75), д-р Орест Попович (98), Sicily Qu (98), Susan Stropnicku (98), Юрій Р. Турянський (98), Christine Wilson (98), Юрій та Орися Яцусь (98), Остап та Галина Якубович (98), Мирон і Дарія Ярошевич (29), 125-ий Відділ СУА (125);

по 50 дол. – Марія Бакалець (вільна членка США), Elisabeth Barna (98), Karen Drucher, Alexis D. & Clifford D. Finkle IV, Марійка Гельбіг (86), Мирослава Граб (86), Марія Ільченко (98), Edward I & Pamela A Kevelson, Христина М. Кюфас, Атанас і Катерина Кобрин (56), Ольга А. Кобрин (86), Богдан і Уляна Кобзар (86), Paul & Nadia Kot (98), д-р Д. Лісий і Е. Новаківська (54), Charles & Donna Melchiori, Ірена С. Охримович (86), Дмитро і Ларісса Пенцак (86), Alan & Marta Polack (115), Ірена Т. Рішко, Тамара Стадниченко Корнелісон (90), Александра Стебельська (86), Steven A & Linda Stockert (98), Наталія Сигіда (86), Ольга Тритяк (86); Божена Ольшанівська (86), Walter Vodnar (86);

по 40 дол. – Олег і Олена Колодій (86), Anna H. Song;

30 дол. – Лідія Семанишин (86);

по 25 дол. – Марта Данилюк (83), Irving, Faye & Brittany Fishman, Marilyn Honstedt (98), Tom & Nicole Knell (98), Орест і Дарка Пенцак (86), Христина Принада-Деміденко, Christina Saj Farrell, Роксана Стецура (98), Joseph J & Martha A. Stockert (98), Таїса А. Яцусь (3);

по 20 дол. – Martha M. Brady (98), Марія О. Смішкевич (98);

У пам'ять 26-ої річниці відходу мого покійного мужа, **бл. п. Василя Папіжа**, пересилаю 1,000 дол. як додаток до тривалого фонду Його імені при Стипендійній Акції США.

Пересилаю 12,000 дол. до існуючого тривалого фонду імені **бл.п. Василя Папіжа** при Стипендійній Акції США, із призначенням у майбутньому на стипендії сиротам.

Остаюсь з пошаною і бажаю Веселих Свят та Щасливого Нового Року.

Олена Папіж, членка 81-го Відділу США.

Замість квітів на могилу та в пам'ять **бл. п. Таїси Децик Мелешко**, пересилаю 500 дол. до фонду Покійної при Стипендійній Акції США, через 98-ий Відділ США.

Сестрам Анні Кравчук та Марії Полянській з родинами складаю моїнайщиріші співчуття.

Люба Більовшук, членка 98-го Відділу США, колишня референтка стипендій США (1993-2002)

У пам'ять нашої тети, **бл. п. Таїси (з роду Осінських) Децик Мелешко**, пересилаю 300 дол. через 98-ий Відділ США. Усім рідним наші щирі співчуття.

Одарка Полянська Стокерт з родиною, членка 98-го Відділу США.

У пам'ять **бл. п. Таїси Децик Мелешко** залучемо 100 дол. Наші щирі кондоленції усій родині Покійної. Богдан і Ірена Глушевські.

This contribution of \$200.00 to the UNWLA Scholarship Program is in memory of **Maria Polanskyj**, member and Godmother of UNWLA Branch 98 – Maria you will be dearly missed!

Vichnaja Pamjat!

UNWLA Branch 98, Holmdel/Middletown, N.J.

In loving memory of **Maria Polanskyj**, UNWLA Branch 98 member, please accept my donation of \$200.00 to the UNWLA Scholarship Program for my sponsorship of another student in Maria's name. We miss her already. Вічна Пам'ять!

Nadia Jaworiw, UNWLA Branch 98 President

Замість квітів на могилу **бл. п. Марії Полянської** складаю 100 дол. на навчання сиротам в Україні через 83-ий Відділ США. Мої щирі співчуття цілій родині.

Ліда Черник, Почесна членка США, колишня референтка суспільної опіки США.

In loving memory of **Nastia Yurechko**, please accept our donation of \$50.00 through Branch 98.

Stan and Halyna Jakubowycz.

В пам'ять покійної **Марії-Галини Марків** складаю 110 дол.

Богдан Марків.

У вічну пам'ять моєї сестри **Дарії С. Сенік** пересилаю 50 дол. через 86-ий Відділ США.

Ірена С. Охримович.

ПОЖЕРТВИ ЗА ГРУДЕНЬ 2015 р.

8,930 дол. – Фонд у пам'ять Марії Полянської;

2,970 дол. – Ігор Шеремета;

по 1,000 дол. – Dr. Marta Voytovich & Laurie Gauper, Gary J & Irene Wolfe;

660 дол. – Марія Д. Безушко (вільна членка), Zenon & Christine Ivanonko;

400 дол. – 12-ий Відділ США;

по 330 дол. – д-р Тетяна М. Доберчак (83), Аврелія Граб (113), Robert J. Kent, Bohdan & Lydia Kramarchuk, Chrystyna Prynada-Demidenko, George & Marta Shevchuk (98), Христина-Масник Троян, Юрій і Анна Зелінські, 76-ий Відділ США, 83-ий Відділ США;

300 дол. – Мирон Б. Кравчук (98);

по 220 дол. – Walter & Ulana N Zynych (108), д-р Орест і Марія Козицькі, Оксана А. Лев (56), Христина М. Салдана (86), 65-ий Відділ США, 115-ий Відділ США (115);

по 110 дол. – Мотря Михайлюк (86), Юрій і Зоряна Ставничі;

21 дол. – Рената Бігун (28).

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Анна Кравчук, Почесна голова США, член Комісії стипендій США,

М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій США.

ГРУДЕНЬ 2015 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. д-ра Стефана і Тамари Тимків складаємо 10,000 дол.

д-р Стефан і Тамара Тимків

На тривалий фонд ім. 67-го Відділу СУА в пам'ять **бл. п. Марії Захарясевиц**, колишньої голови 67-го Відділу СУА, складаємо датки: **150 дол.** – Євген і Наталія Луців; **по 100 дол.** – Ігор і Дарія Лісси, Богдан і Христина Турченко, Віра Пак, Мирон і Славомира Білас, 67-й Відділ СУА, Софія Геврик; **по 50 дол.** – Ерік і Наталка Кухта, Пласт Чортополохи, Вікторія Вакуловська, Марянна Вакуловська, Марія Леськів, Лавра Заїка, Марта Шиприкевич, Оксана Мандибур, Ірина Бучковська; **30 дол.** – Борис і Ніля Павлюк; **по 25 дол.** – Міра Волошин; Олександр і Іванна Білик, Анна і Стефан Макух, Ліда Бук, Анна Гаврилюк

На меморіальний фонд ім. Марти Качмарської складаю **4,000 дол.** Орест Качмарський

В болючу п'яту річницю смерти нашої найдорожчої мами **бл. п. Марії Савицької** і дорогої сестри **бл. п. Марти Качмарської** складаємо **1,000 дол. на меморіальний фонд ім. Марії Савицької та 1,000 дол. на меморіальний фонд ім. Марти Качмарської.**

Ляля Аліськевич і Юрко Савицький

В п'яту річницю смерти **бл. п. Марії Савицької** складаємо **1,000 дол. на меморіальний фонд ім. Марії Савицької.**

д-р Микола і Шіла Аліськевич

На тривалий фонд ім. Мирослава і Надії Троян складаю **3,650 дол.** Надія Троян

На тривалий фонд ім. Івана і Ярослави Лучечко складаю **200 дол.** Іван Лучечко

На тривалий фонд ім. Віри Менцінської складаю **1,000 дол.** Віра Менцінська

На тривалий фонд ім. проф. Ярослава і Алли Лешко складаємо 5,000 дол.

Проф. Ярослав і Алла Лешко

На меморіальний фонд ім. Петра і Дарії Мегик і Артемія Курилика складає **82.60 дол.** Нотатки з Мистецтва

ДАТКИ на 400К Клюб:

по 1,000 дол. – Адріана Лешко, Володимир і Романа Пилип, Володимир і Катерина Була, Христина Бонакорса, Юрій і Зоряна Ставничі, д-р Юрій Міщенко і Наталія Павленко, Рома Шуган, Ліда Прокоп і Володимир Артимишин,

Адріян і Ларисса Долинські, Тамара Лащик, Анна Ортинська і д-р Юрій Рибак, Андрій Гарасим'як, д-р Марія Мотиль; **500 дол.** - Vladimir & Anna de Vassal

ДАТКИ на УМ

12,000 дол. – проф. Ярослав і Алла Лешко

10,000 дол. – Борис і Ольга Караш

5,000 дол. – Robert W. Johnson Charitable Trust

по 3,000 дол. – Ліда Гайдучок, Андрій Гарасим'як

2,500 дол. – Віра Левицька

2,000 дол. – проф. Рената Голод і проф. Олег Тритяк

1,055 дол. – Андрій Малецький і Мотря Кузич

1,121 дол. – Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович

по 1,000 дол. – Люба Фірчук, Богданна Титла, Галина Висовська і Ігор Сидоряк, Володимир і Катерина Воловодюк, Надія Масик, Марія Мороз, д-р Ігор і Сузанна Рак, Ольга Винар і Ворен Лібесман, Юрій і Ольга Левицькі, Іван і Уляна Сось, Леональд і Гелен Мазур, Анна Еванс

по 989.75 дол. – Любодар і Зеня Олесницькі, Нестор і Іванка Олесницькі

547 дол. – Give With Liberty matching Andrew Prychodko

по 500 дол. – Христя Сливоцька, Віра Менцінська, Андрій і Христина Козак, СУМА Йонкерс Федеральна Кооператива, Уляна Дячук, Стефан і Ляріса Пелешук

350 дол. – Оріся Мішко

по 300 дол. – д-р Орест і Романа Черник, Тарас Козбур, Борис Глинський

292 дол. – Ганя Кріль і Максим Пизюр

по 250 дол. – Зенон Подубинський, Марія Торморуг, Veselka Restaurant, Dr. Mary Holowinsky, д-р Оксана Балтарович і д-р Юрій Гудь

по 200 дол. – Зінаїда Левицька, Стефан і Роксоляна Мисило, Ярослав і Марта Ставничі, Wilmer Curtis Stith, Олександра Яблонська

150 дол. – Марія Жмуркевич, Марія Лавро, Ірена Коструб'як

по 100 дол. – Оксана Поса, Іван і Марія Терела, Анна і д-р Володимир Рак, Оксана і Богдан Богославець, Ірка Буртик, Зенон і Олена Іванонько, Богдан Кузик, д-р Стефанія Лавді, Аскольд і Роксоляна Лозинські, Богдан Пазиняк і Софія Коропецька, Дарія Самотулка, Ірена Керр, Володимир і Таня Зінич, Дарія Байко, Анатоль і Ірена Попович, Аліція Сенвич, Христина Шепелява, Мирон і Росалі Назар, Теодозій Коляса, Марія Маланяк, Михайло Назар, Гелена Павленко, Юрій і Ніна Воскоб, д-р Наталія Коропецька, Ольга Кваснучка, Мирослава Тес-

люк, Dorothy McCormack, Микола і Ольга Мельник, Семко Ружитівський, Павло Берегулько, Богдан Биавка, Люба Буртик, Катря Червоняк, д-р Дарія Дикий, д-р Юрій Дейчаківський і Ірена Мостович, Іна Дзерович, Йосиф Джус, Віктор і Бетси Децик, Микола Галів, Ларисса Герман, Наталія Декле, Андрій Грабович, Словейкію, Інк. Богдан і Ірина Кульчицькі, Ганна Придаткевич Кухар, Юлія Косів, Богдан і Уляна Кобзар, Владика В. Лостен, Юрій Лешицький, Амелія Лямберт, Орест і Марта Лесюк, Микола Мілянчик з родиною, Стефан Начести, Іриней Прокопович, Наталія Річчіо, Юрій і Наталія Ріпечькі, д-р Ірена Рогицька, Дарія Сапієнза, Марі Менендес і Юрій Савицький, д-р Ігор і Александра Савчук, Володимир Шарко, Ева Сахарук, Ірена Вербицька, Марія Василик, Андре Жовнір, проф. Мирослава Мудрак, Тиміш і Аня Гнатейки в честь Ольги Гнатейко, Михайло Мельник, Клявдія Стефанюк, д-р Осип Данко, Андрій і Віра Косович, д-р Джеральд і Оксана Сидорак, Борис Гайда, Юрій Яськів

по 75 дол. – Ліда Калина, Ігор і Ірена Ядліцькі, Михайло Марков, Marta T. Clute

по 50 дол. – Орест Грицик, Оксана Венгерчук, Юрій і Міра Граб, Петро Щерба, д-р Зірка Дерлиця, Ольга Городецька, Роберт Кент, Ніна Климовська, Зенон і Марія Коциловські, John W. & Melissa M. Kunstadter, Веслава і Зенон Куровицькі, Тоня Кузьменко, Алекс Омецінський, Микола Скірка, Христина Сміт, Наталія Струтинська, Володимир Мотика, Андрій і Карол Чаплік, Мирослава Мирошніченко, Іванна Ганкевич, Ярослав і Віра Білинські, Ларісса Приходько, Франк Серафін, Олег і Іванка Караван, Тарас Волянський Оксана Демчишин, Оксана Андерсон, Елена Булґач, Володимир і Тамара Денисенко, Рой Дейвідсон, Микола і Ірена Глихий, Іванна Головата, Надія Гафткович, Nicholas & Marta Kozlov, Віра Кальба, Йосиф Лучка, Зореслава Мисько, Александра Полец, Адріяна Паска, Jayne Ruzewski, Anna Reuter, Александра Стебельська, Ярослав Штендера, Анна Венгчук, Оксана Вольчук, Іван і Ірена Бортник, Роман Фересевич, Лідія Слиз і Святослав Левицький, Романа Дигдало

по 40 дол. – Орест Небеш, Ірма Осадца, Богданна Кричак

по 35 дол. – Barbara A. Kennedy, Фаїна Сивий

по 30 дол. – Богданна Гелета, Мері Бодик, Ralph and Olha dellaCava, Іван Керик, Іва Лісікевич, Анна Поліщук, Люба Процик, Марта Стасюк, Елена Билґач, Тереса Бен

22.22 дол. – Віктор Маркополський

по 25 дол. – Julie Rozag, Олена Папіж, Василь Кузьо, Оксана Салдит, Евгенія Гардецька, Ірена Гбур, Кенет Грагам, д-р. Віктор Яворський, Володимир і Люба Касіян, Анна Клоків, Евдокія Кріль, Бетте Квакенбуш, Ігор Шуст, Ірена Воловчук, о. Василь і Оксана Пасакас, George & Dawn

Vazarko, Юрій і Александра Гадач, Татіяна Ферраро, Петро і Надія Гованські, Зіна Сміт і Стефан Едунак, Ліда Кармазин, Христина Корнага, д-р Надія Кмета, Ліда Колодчин, Франк і Віра Моллс, William Lucy, Анна Плескун, Ірена Сайкевич, Микола Роговський, Орися Зарицька, Ліда Завадович, Патриція Свадош, Ліда Волошин, Емілія Святківська, Ярослав Воловодюк, Мирон Бойко, Орест і Любомира Чапельські, Юрій Голят, Гелен Горбова, Стелла Гаркбарт, Емілія Іванів, д-р Іван Куцан, Іванна Мартинець, Михайло Макар, Марта Яримович, Ольга Альвіно, Джеймс Федорко, Ірена Давчик і Рональд Дол, Іванна Гіберд, Василь Палійчук, Марія Рудакевич, Гелен Шубяк, Любомир Зобнів

по 20 дол. – Томас Бекон, Богдан і Оксана Качицькі, Александра і Дмитро Демедюк, Надія Клос, Ольга ЛяМорте, Христина Матвієйко, Віра Обущак, Дамян Платош, Осип Васильків, Юрій Вижницький, Юрій і Ірена Дейчаківські, Анатолій Чернат, Теодозія Федак, Марія Лещишин, Віра Квасовська-Леґедза, Гелен Ніколас, Соня Платош, Всеволод Саленко, Йосиф і Надія Річник, Віра Сендзік, Ярослав і Ларисса Щегалова, Петро і Наталія Семков, Stephania Landwijt

по 10 дол. – Люда Борисенко, D. Bekesewycz, Віра Качай, Люба Середюк, Ляна Тонкошкур, Марія Тершаковець, V. Jennie Blasko, Адріян Шмериковський, Гедвіг Дяченко, Раїсса Євтушенко, Oliver Feschyn, о. Степан Крисалка, Реймонд Вітвік, Роман Кравців, Lois Estock Antal, Renata Bihun

7 дол. – Андрій Хоменко

по 5 дол. – Алекс Гумен, Василь і Анна Васів, Анна Матковська, Joel Epstein

3 дол. – Евген Гулич

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять бл. п. **Зірки Боднар** – 100 дол.

Оля і Ігор Левицькі.

В пам'ять бл. п. **Людвіка і Аріядни Бах** – 100 дол.

Іванна Мартинець

В пам'ять бл. п. **д-ра Юрія Трухлого** – 200 дол.

Марта і Ігор Воевідка

В пам'ять бл. п. **Марії Захаряевич** – 25 дол.

Надія Оранська

В пам'ять бл. п. **Лідії Крушельницької** – 100 дол.

Роман і Надія Подоляк

В пам'ять бл. п. **Таїси Січинської Дячун** – 50 дол.

Катерина Росандич

В пам'ять матері бл. п. **Анни Софії Маркевич** – 300 дол.

Меланія Банах

In memory of **Peter & Akulena Kostukevich**, – \$100.00.

Anita Gerasimchik

В пам'ять бл. п. **Лева Добрянського** – 50 дол.

Анна Бойчук

Реєстрація датків, які надійшли після 20-го грудня, будуть продовжені в наступному числі.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ СУА НЬО ЙОРК ЗАСВІТИЛИ ЯЛИНКУ

Члени Окружної Управи Нью Йорку і голови відділів.

Зліва направо: Марія Андрійович – голова 125-го Відділу, Ілона Сочинська – голова 113-го Відділу, Лідія Слиж – голова 64-го Відділу, Галина Грицик – виховна референтка, Люба Шатанська – голова 83-го Відділу, Люда Грабовська – імпрезова референтка, Ліда Семенюк – референтка суспільної опіки, Олена Немелівська – пресова референтка, Ольга Кузьмин – референтка стипендій, Наталка Соневицька – мистецько-музейна референтка, Надя Савчук – Почесна голова округи, Богданна Курчак – скарбник, Наталка Дума – архівна референтка. З мікрофоном Галина Романишин – голова Округи СУА Нью Йорк.

12 грудня 2015 року в Українському Народному Домі, що на Другій Авеню в Нью Йорку, відбулось традиційне свято «Засвічення Різдвяної Ялинки». Щороку членки Союзу Українок Америки Округи Нью Йорк це свято присвячують певній українській події. Так, в післявоєнні роки «Засвічення Різдвяної Ялинки» було присвячене жінкам-політв'язням. А цього року ми присвятили наш захід ювілею СУА – 90-річчю, а також 90-річчю 1-го Відділу СУА, з якого наша організація розпочалася.

Відкриваючи свято, голова Округи Нью Йорк Галина Романишин тепло привітала присутніх союзниць та гостей, а саме: президента Федеральної Кредитової Кооперативи "Самопоміч" в Нью Йорку Богдана Курчака з дружиною, голову Українського Музею Марію Шуст, голову товариства «Самопоміч» Наталію Думу, Почесну голову СУА Ірину Куровицьку, головного редактора журналу "Наше Життя" Лідю Слиж з чоловіком, Почесну членку СУА і Почесну голову Округи Нью Йорк Надю Савчук. Також Галина Романишин запросила на сцену всіх референток і голів відділів Округи, персонально дякуючи кожній за внесок в нашу спільну справу.

Слово було надано Почесній голові СУА Ірині Куровицькій, яка урочисто засвітила ялинку і в своїй промові торкнулась історії виникнення традиції «Засвічення Ялинки», а

також історії створення Союзу Українок Америки та його Першого відділу. І. Куровицька з приємністю згадала, що її мама була союзницею Першого відділу. А ще присутнім було цікаво почути дуже зворушливі власні спогади п. Куровицької про те, як вони з батьками і іншими імігрантами вперше ступили з корабля на американську землю 22 грудня 1948 року. Після дитинства, проведеного в таборах для переміщених осіб у Німеччині, все здавалось дивним в Америці. Тим більше, приємною була тепла зустріч в Нью Йорку. Українські жінки-союзники привітали новоприбулих і пригостили пампушками і кавою. І як символічно, що маленьку Ірину зустріли представники тої організації, головою якої вона пізніше стала і в якій вона з успіхом працювала багато років і продовжує плідно працювати сьогодні.

З привітальним словом виступили: Рома Шуган, перша заступниця голови СУА, Ліда Слиж, головний редактор журналу "Наше Життя", Богдан Курчак, президент Федеральної Кредитової Кооперативи "Самопоміч" та Марія Шуст, директор Українського Музею в Нью Йорку.

Продовжилось свято вертепом, який підготували союзники 125-го Відділу СУА за сценарієм Алли Куцевич і Людмили Грабовської. Тут були пастирі, дзвонар, ангел, звіздар

Колядники 125-го Відділу СУА.

Зліва: Марійка Андрійович, Ольга Федоришин, Надія Солом'яна, Люда Грабовська, за нею Алла Куцєвич, Оксана Жукоф, Світлана Хома, Валентина Місюк, Оленка Немелівська.

і чорт. Ролі господарів, до яких завітав вертеп, виконали Ліда Слиж і Святослав Левицький. Потому союзянок і гостей було запрошено до традиційної святкової вечері, яку поблагословив о. Ілля, прибувший з України. На столах з'явилася кутя, борщ з вушками, а потім голубці і вареники.

З ювілейним тортом (зліва): Рома Шуган – перша заступниця голови СУА, Лідія Слиж – головний редактор журналу «Наше Життя», Галина Романишин – голова Оруги Нью Йорк, Ірина Куровицька – Почесна голова СУА.

Під час урочистої вечері гості віншували. Від 64-го Відділу СУА віршоване віншування склала і зачитала Наталія Соневицька. Символічним було те, що рівно 61 рік тому, 12 січня 1954 р. в цьому самому будинку Українського Народного Дому у великій залі відбулися Установчі збори 64-го Відділу СУА, до якого увійшли 50 союзянок. Першою головою 64-го Відділу СУА була Іванна Рожанковська, яка пізніше очолювала Союз Українок Америки упродовж 9-ти років. В даний час 64-й Відділ

Колядники 125-го Відділу СУА в домі Почесної голови СУА і Хресної матері 125-го Відділу СУА Ірини Куровицької. Зліва, сидять: Марійка Андрійович – голова 125-го Відділу СУА, Ірина Куровицька, Наталія Дума, Наталія Ковалишин. Стоять: Люда Грабовська, Богданна Курчак, Мальвіна Вітенко, Надя Солом'яна (ангел), Світлана Хома, Ольга Федоришин, Оксана Антоноук.

СУА нараховує 24 союзянки, які натхненно продовжують справу своїх попередниць.

Від 83-го і 113-го Відділів СУА завіншували відповідно голови – Люба Шатанська і Ллона Сочинська. Стару лемківську колядку заспівали подружжя Галина та Петро Грицики. З віршем виступила членка 83-го Відділу СУА Люба Витвицька. 125-ий Відділ СУА у повному складі вийшов на сцену і створив віршоване поздоровлення. Галина Романишин винесла розкішний торт з написом "СУА 90 років", пригостили ним усіх присутніх, подякувавши кожному за сумлінну працю, чудовий вечір і побажала радісних свят Різдва Христового та Нового Року.

Було розіграно лотерію. Гості жартували, адже ж то було свято Андрія, на яке в Україні традиційно робилися збитки. Союзянки і гості віншували, співали різдвяні колядки. Лунали "Нова радість стала", "Бог ся рождає", "Небо і земля", "На небі зірка", "Темненької ночі" та багато інших. Було так весело і приємно, що присутні не хотіли розходитись. Відчувалося, що це дійсно одна велика союзнянська родина.

*Олена Немелівська,
пресова референтка Округи Нью Йорк.
Автор світлин Марія Андрійович.*

KARAVANSKA FASHION SHOW IN PHILADELPHIA DAZZLES AUDIENCE

by Leda Sawchak Kopach

Models from the Vyshyvanka Couture Fashion Show.

The Vyshyvanka Couture Fashion Show, sponsored by the Philadelphia Regional Council of the Ukrainian National Women's League of America and the Tryzub Ukrainian American Sport Association, was held on October 25. It showcased the spectacular work of Ukrainian fashion designer Oksana Karavanska, who dazzled the audience with her one-of-a-kind stunning haute couture fashions. Held in a totally transformed room of the Tryzub Center in Horsham, Pa., the Philadelphia show was one of several stops for the designer during her North American tour. This event was spearheaded by Eryna Korchynsky, a fashion show organizer and member of the Philadelphia Regional Council, and organized by Halyna Henhalo, President of the Regional Council, who worked tirelessly with an active committee to create the event that sold out in a matter of weeks. The show also marked the 90th anniversary of the Council's parent organization, the UNWLA, which was also celebrated that day. To the delight of attendees, Karavanska made her collection available for purchase after the show, with 20 percent of sales going to Ukrainian Humanitarian Relief, the beneficiary of this event.

The blustery fall day began with hors d'oeuvres and cocktails served on the terrace to the sounds of the lively duo, the Rick and MC band. Friends mingled, anticipating the show ahead, before they were led into a space adorned creatively with the designer's signature hung ceiling-to-floor (created by Andrij Korchynsky).

Fashion Show organizer (left) Eryna Korchynsky with designer Oksana Karavanska.

Models Natalka and George.

Modeling platforms strategically located around the room ensured that every attendee could see the fashions with ease. Prior to the start of the show, attendees were entertained by renowned violist Inessa Tymochko-Dekajlo, who played her way around the room engaging the audience with her mesmerizing pieces.

On each table was a light luncheon for everyone to enjoy during the program that was emceed by Eugene Luciw and Lada Kozak. They shared some history about the UNWLA and encouraged participants to purchase the fashions or simply donate to the cause. They also thanked the many people who made the day possible. Welcoming remarks were also made by past Philadelphia Regional Council President Oksana Farion, who recalled the early years of the organization.

During the show, the models—girls and women active in Philadelphia's Ukrainian community—strutted around the room showcasing 49 pieces of Karavanska's collection. Designs ranged from the more ethnic—intricate embroidery and richly textured appliques on uniquely cut blouses and dresses—to more formal looks, including beading, pleats and sheer materials, all often jux-

taped with ripped jeans, stilettos, dramatic makeup and signature red lips, underscoring the wearability of Karavanska's designs.

"For many years, the Ukrainian press called me an 'ethno designer,' and I disagreed with them," Karavanska said in a post-show interview. "I never used ethno style in my fashion shows. I spoke the Ukrainian language and maybe they interpreted it that way."

Karavanska, who lives in L'viv but also has a boutique in Kyiv, decided to pursue fashion design at a young age—she recalled dressing her dolls when she was a little girl. She also enjoyed other artistic outlets such as painting before she attended and graduated from the L'viv Academy of Applied and Decorative Arts. She is excited about the enthusiasm for her latest collection, explaining that it was her intuition to create the

Vyshyvanka Couture line rather than simply a trend that she followed.

While Ms. Karavanska would not reveal too much about her upcoming collection, she did say that it would be *prêt-à-porter* or a ready-to-wear line.

The show concluded with a final walk-through of all the models plus the audience's first look at the designer and her team. The latter included Eryna Korchynsky, who was not only instrumental in inviting Karavanska to Philadelphia but also led the artistic direction of the show. Following the standing ovation, the audience members were invited to shop for the fashions showcased during the event. Prices ranged from \$300 to \$2,500.

To learn more about Oksana Karavanska, follow her on Facebook at OKaravanska.

Photos by Chester Wichowski

BRANCH 95 CELEBRATES THE UNWLA'S YESTERDAY, TODAY, AND TOMORROW

Displays of Branch 95 activities at the UNWLA's 90th anniversary celebration.

UNWLA Branch 95 of New York Mid-Hudson Valley Region is not a large branch—about 30 members—but we are an active one. Our branch has the distinction of having been started by Pani Marianna Zajac almost 25 years ago. When you have as your leader someone like Pani Zajac—then the regional and now the national UNWLA President—it is easy to be inspired and strive to continue the organization's important work, even at branch level.

With the 90th anniversary of the UNWLA being commemorated in 2015, we decided to have an anniversary reception to celebrate the organization's and our branch's accomplishments over the years. Since the Holy Trinity Church in Ker-

honkson, NY, is the heart of our community, we decided to hold a brunch reception in the Church Hall after Mass, on the last Sunday in October—as a way to say thank you for the community's support. Branch members prepared and served delicious canapés, cups of borscht, and homemade cakes and coffee.

Central New York Regional Council President, Maria Cade, welcomed the attendees and gave a brief overview of the UNWLA purpose, history, founding principles and goals, and all the work that has been accomplished through the guidance of the organization's many dedicated presidents and participating branches over these 90 years.

The 25 years of activities by our branch were displayed on posters around the hall, showing our involvement in UNWLA programs and events as well as in local cultural and community projects. We have supported many UNWLA causes and programs, such as a fundraising dinner to help with the disaster at Chernobyl, the hosting of the 2005 National Convention, the Scholarship Program for young women, and the sending of aid to orphanages and nursing homes in Ukraine. We have consistently supported the Ukrainian Museum in New York, we lent our voices to support Ukraine's current fight for its freedom and territorial integrity, and we helped with the recognition of and the dedication of the Holodomor Memorial in Washington, D.C.

Local community activities included sharing Ukrainian art and culture through a series of events and demonstrations, such as the Ukrainian Immersion day and badge for the Girls Scouts; giving *pysanky*, *babka* and *korovai*, and Ukrainian Easter traditions demonstrations; doing hands-on crafts during local library's Ukrainian Children's Days; and participating in local cultural festivals, including the Annual Cultural Festival at the Ukrainian Heritage Center. Over the years, our branch has created almost 20 educational displays on many aspects of Ukrainian history, culture, and art. We use these displays at many of our cultural events and have plans to create many

Branch 95 participants in anniversary celebration.

more in the future. We have also participated in local holiday craft fairs and fundraisers by bringing a "Ukrainian touch" to them.

All of these things we have documented in our Branch's archives and we look forward to many more years of adding to these accomplishments. Taking a theme from one of the national conventions, we celebrate our yesterdays, our todays, and our tomorrows—which we look toward with faith, hope, and determination.

Happy 90th Anniversary to the UNWLA!
We wish you many, many years!

Marianna (Szczawinsky) Crans

ПРАЦЯ РЕФЕРЕНТУРИ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ 125-ГО ВІДДІЛУ СУА В НЬЮ ЙОРКУ

Під час бурхливих подій в Україні за останні два роки українська діаспора США, зокрема, СУА, відправила значну кількість грошей і речей потребуючим в Україні. Але поряд із пораненими вояками і родинами загиблих героїв в Україні і надалі існують пансіонати для хворих і немічних людей, на яких у держави немає достатньо коштів. Пам'ятаючи про геріатричні пансіонати, наш 125-ий Відділ СУА за ініціативою голови Марійки Андрійович зібрав і відправив компанією "Міст" 13 пакунків в Україну загальною вагою 1113 фунтів, кожний з яких містив інвалідний візок, ходунки (walkers), памперси та інші одноразові засоби догляду. Нашими отримувачами були будинки ветеранів війни і праці на Черкащині та Полтавщині. Союзянка 125-го Відділу СУА д-р Надія Бурмака, перебуваючи минулого літа в Україні, особисто прослідкувала, щоби нашу гуманітарну допо-

Членки 125-го Відділу СУА. Зліва: Марія Андрійович, Світлана Хома, Валентина Місюк, Галина Головенко, Оксана Жукоф, Олена Немелівська, Ольга Федоршин.

могу отримали ті, хто найбільш її потребує.

Корпорація «Міст», зокрема, її керівник Наталія Брандафі, допомогла нам із пере-

Отримана допомога Звенигородським будинком-інтернатом для інвалідів та перестарілих.

силкою тих пакунків в Україну, за що ми їй щиро вдячні.

Незадовго ми отримали декілька листів з подякою від адміністрацій установ, куди ми надіслали гуманітарну допомогу. Нам було приємно читати, що наша допомога "може реально і суттєво підтримати багатьох людей, проживаючих у будинках для громадян похилого віку та інвалідів". В листі від директора Звенигородського будинку для інвалідів та перестарілих ми прочитали наступне: "...ми щиро вдячні Вам за доброту, за добрі справи і за допомогу людям, які не по

своїй волі потрапили в будинок-інтернат, але завдяки Вашій допомозі вони будуть відчувати себе набагато комфортніше".

Дорогі союзнянки, ми закликаємо вас подивитися навколо. Адже ж тут люди і установи викидають багато інвалідних візків, ходунків (walkers), крісел, які ще в доброму стані, або навіть і не вживані. Ці речі можна запакувати і вислати в Україну, де їх так потребують хворі і старші люди.

Олена Немелівська,
заступниця голови 125-го Відділу США.

НОВИНИ 129-ГО ВІДДІЛУ США, ОКРУГА ДЕТРОЙТ

Ось і закінчився 2015 рік. За плечима багато зробленої роботи з хорошими результатами. Союзнянки 129-го Відділу США Округу Детройт попрацювали на славу і їх робота не залишилася без уваги.

За підтримку проекту спорудження пам'ятника Тарасу Шевченку у місті Новосибірську (Росія) ми отримали від Володимира Павука, голови національно-культурної автономії українців м. Новосибірська подяку. Довгим і тернистим був їх шлях до цієї мети.

За багаточисленні пересилки грошей, пачок гуманітарної допомоги для потерпілих від воєних дій в Україні надійшла подяка для нашого відділу від волонтерської групи з міста Києва. Приємно усвідомлювати, що ти хоч трішечки зміг допомогти тим, хто цього зараз дуже потребує.

Зліва: Степан і Катерина Форошівські, Ірина Мельник, Саша і Руслана Проонко, протоіерей Василь Шайда, Святійший Патріярх Філарет, Надія Буга, Валентина Шайда, попередю-Олена Чудакевич.

Найціннішим визнанням нашої праці стала Благословенна Грамота для нашого відділу від Святійшого Філарета – Патріярха Київського і всієї Руси-України! 129-й Відділ СУА створений при церкві св. Андрія Первозваного. Єдиний відділ, що створений при церкві під юрисдикцією Київського Патріярхату.

Крім цього, нагороди отримали окремі союзники за свою віддану працю. Вручення

відбулося 27 вересня 2015 року під час Патріяршого візиту Святійшого Філарета до США.

Благословенню Грамотою нагороджені: Марія Когут, Ольга Паліневич, Леся Міщанчук, Ольга Віграновська, Марія Шилівська, Надія Буга, Марія Романчук.

Медаль за жертовність і любов до України отримали: Ганна Білінська, Катерина Форощівська, Руслана Проонко, Марія Міщанчук, Ірина Мельник.

Орденом великомучениці Варвари нагороджена Валентина Шайда, голова 129-го Відділу СУА.

Працюємо не заради винагород, але дуже приємно, що твою допомогу цінять і це надає поштовху до здійснення нових проектів. Потребуючих дуже багато і їм потрібна наша підтримка і допомога!

Хай Господь кріпить Вас, дорогі Союзники, дає сили для подальшої праці!

*Валентина Шайда,
голова 129-го Відділу СУА, Детройт.*

ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ У 21-МУ ВІДДІЛІ СУА, БРУКЛІН, ОКРУГА НЬЮ ЙОРК

День Святого Миколая є одним з найлюбленіших свят не тільки для дітей, але й для дорослих. Цей день дарує всім посмішку та радість, плекає почуття щедрості, небайдужості й вихованості.

Традиційно батьки в цей день кладуть під подушку своїм дітям подарунки, зберігаючи в таємниці свою причетність, щоб малюки вірили в диво, здійснене Святим Миколаєм та вчилися милосердя.

В час релігійних свят ми особливо гостро відчуваємо тугу за батьківським домом, за родиною, за рідною землею. Тому єднаємося в одну християнську велику родину у нашій церкві Святого Духа в Брукліні, щоб продовжити традиції українського народу, щоб прославити Святого Миколая та попросити у нашого Господа Бога та у всіх Святих – заступників українського народу в цей тяжкий час допомоги для наших вояків, що хоробро, не шкодуючи свого молодого життя, захищають незалежність України.

1-й ряд (стоять): Олександра Шебець, Оксана Стасишин, Ярослава Герльовська, Роксолана Семчук (ведуча святкової програми). 2-й ряд: Наталія Тихович (голова відділу), Ольга Жеруха, Володимир Волощук (в образі Св. Миколая), та о. Іван Тихович (парох церкви Св. Духа). 3-й ряд: Віра Довгань, Люба Грицьков'ян, Ганна Макар, Розіта Поліщук, Марія Польна, Дарія Волощук (ведуча святкової програми), Галина Соляк, Людвіга Ролук, та Вікторія Лозовська.

*Наталія Тихович і Олександра Шебець
біля столу Різдвяного базару.*

Вже стало традицією для союзниць 21-го Відділу СУА організувати Свято Миколая щороку в грудні у нашій церкві. Упродовж

свята стараємося пов'язати історію Святого Миколая не тільки з подарунками, а й з глибоким релігійним корінням та особливістю відзначення цього свята нашими предками. Яка це невимовна радість бачити захоплені очі дітей, що з великим нетерпінням очікують, коли Святий Миколай покличе їх та нагородить дарунком за добрі вчинки, за любов до Бога, повагу до старших та успіхи у навчанні.

Ми віримо, що в такий спосіб засіємо зерна української духовності у серцях наших дітей та допоможемо нашим парафіянам відчути себе невід'ємною часточкою України.

Христос Народився!

*Дарія Волощук,
кореспондентка на референтку.*

РІЗДВЯНА ВИСТАВКА В МУЗЕЮ «СКАРБ ВІРИ», 88-ГО ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Кожен народ має свої звичаї і обряди, а з ними ідуть в парі народні страви й пісні, що залежить від підсоння і добробуту даного народу. У всіх народах страви пов'язані зі святами і обставинами, в яких і де люди живуть.

Перше велике свято в році для нас – це Різдво Ісуса Христа. В дні перед Різдвом Святий Вечір – цілий день строгий піст, а вечором появляються на столі пісні і смачні страви. В хаті по святочному вбрано. Під образами на покутті дідух, котрий споконвіку репрезентує наших предків. Побіч образів під стіною ялинка. Святочний стіл накритий білою скатертиною, а під нею сіно, котре пригадує нам, що Боже Дитятко на сні народилося. З боків стола під скатертиною часник, який охороняє від злих духів. Посередині столу три колачі, а в них встромлена воскова свічка. Приблизу трійця, а довкола кутя, борщ, різного роду вареники, голубці, риба, узвар та інші пісні святочні страви. За столом застелене порожнє місце для померлих з родини, бо віриться, що вони разом із родиною також при Святий Вечері.

Так виглядала виставка в музею «Скарб Віри» при Українській Католицькій Архиепархії у Філядельфії, котру приготували членки 88-го Відділу СУА Філядельфійської

*Членки 88-го Відділу СУА на виставці.
Зліва: Володимира Дух, Леся Стецина, Оксана Тарасюк,
Марійка Циган, Уляна Процюк, Ліда Дихдла, Ольга
Білінська.*

Округи. Музей «Скарб Віри» заснований Митрополитом Стефаном Сорокою, щоб зберегти католицьку віру, мужність та рішучість наших предків. Музей відображає історію нашої Української Католицької Церкви в Америці. Музей «Скарб Віри» знаходиться поблизу української католицької катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії, ПА.

Виставка була відкрита від 20-го грудня 2015 р. до 17-го січня 2016 р.

ПРАЦЯ 30-ГО ВІДДІЛУ СУА, ЙОНКЕРС, ОКРУГА НЬЮ ЙОРК ПІД ЧАС РІЗДВЯНИХ СВЯТ

Ось і закінчилася цьогорічна Різдвяна казка. Казка, що тягнеться з далекого нашого дитинства. Від Святого Миколая до Різдва і до Йордана разом сходиться Родина у святкові дні... Дні, коли у хаті пахне сіном і кутею, на столі загадково мерехтить свічка, а на покуті красується дідух.

30-ий Відділ ім. Лідії Крушельницької 13 грудня провів Різдвяний базар для української громади в парафіяльній залі української католицької церкви Св. Архистратига Михаїла в Йонкерс, Нью Йорк. На базарі можна було придбати товчену пшеницю та тертий мак для головної страви на Святий Вечір – куті. Люди були особливо вдячні, що без клопоту змогли придбати пшеницю для куті. Також на базарі можна було придбати вітальні новорічні та Різдвяні картки й ялинкові прикраси. Наше запрошення на базар із задоволенням прийняли вендор – Модні й наша церковна крамниця. Був і інформаційний стіл про допомогу українським воякам. Звінка Волинець (Модні) продавала чудові вироби з України – торбинки з українською тематикою – вишивками або квітами. Вони прийшлись до душі багатьом жінкам, які відвідали базар. Були на різдвяному столі ікони, біжутерія, хустки, ткані і плетені вироби. А яке смачне печиво – плячки, торти, рогаляки та тістечка напекли наші господині! Свіжі канапки скоро продавались. Запашну каву було чути аж на дорогу!!! Не вірите? Запрошуємо всіх на наступний базар. Переконаєтесь самі, що наші дівчата-союзники чудо-о-ові господині!

Членки 30-го Відділу СУА, які брали участь у Різдвяному базарі. Зліва: Ліля Балкова з донечкою Софійкою, Надя Сп'як, Олеся Говорун, Надя Літепло – голова відділу, Віра Березовська, Жанна Гуральська, Арета Ворох, Ірина Гошовська.

Усі задоволені залишилися подарунковими кошиками, які ми приготували на розігрування лотерії. Заробіток лотерії був значений для поранених воїнів в Україні.

Не забув наш відділ і про геріатричний дім в Україні у місті Полтаві. Ми надіслали для цих людей пакунки з сувенірами, цукерками та необхідними речами для старших людей – нехай радіють Різдву разом з нами.

З особливою теплотою союзнянки зібралися і відвідали з колядками ті родини, які колись належали до відділу, а тепер через життєві обставини змушені залишатись вдома. Ми радо колядували та віншували.

Жанна Гуральська,
30-ий Відділ СУА, Йонкерс, Н.Й.

КОЛЯДУЄ 64-ий ВІДДІЛ СУА В НЬЮ ЙОРКУ

Зліва: Лаврентія Туркевич, Марійка Стефак, Ліда Слиж, Наталка Соневицька.
Світлина Лариса Зелик.

AN UPDATE ON MINERALS

by Ihor Magun, MD, FACP

We frequently hear the expression “contains adequate vitamins and minerals.” Most of us are familiar with vitamins and their importance, but what is our knowledge about minerals?

Minerals are required constituents of the human diet since they cannot be manufactured in our body. They are sometimes referred to as the spark plugs of the body—catalysts for certain necessary functions. Relatively small amounts are needed to carry out essential biochemical reactions. Most individuals who eat a balanced diet do not exhibit any deficiencies; however, deficiencies may become manifest in the elderly, in individuals who are debilitated, are alcoholics, or have a chronic illness.

There are essentially six most common minerals.

Calcium Of all the minerals found in the body, calcium comprises half the mineral content of the body. Ninety-nine percent of calcium is found in the bone itself and just one percent is in the blood. Calcium plays a role in healthy functioning of muscles, including the heart, blood, teeth, and nerves. Calcium is made available in the body when the process of bone remodeling occurs. Old bone tissue is essentially destroyed and new bone is created.

Recently there has been some speculation about the appropriate amount of supplemental calcium ingestion. Evidence-based advice recommends 1000 international units daily for women below the age of fifty and 1200 international units for women above the age of fifty. Most individuals do consume an adequate amount of calcium in their diet. Taking a supplement with the recommended quantity of international units is not an issue. The most serious problem that can occur if greater than necessary doses are taken is kidney stones. The obvious sources of calcium are dairy products, kiwi, sunflower seeds, and green leafy vegetables. Speak with your physician as to your particular situation and needs.

Chloride Chloride is a mineral necessary for the making of stomach juice. It is mostly bound to sodium (table salt) and found in vegetables like tomatoes and celery.

Magnesium Magnesium is an important mineral that helps maintain strong bones, proper muscle, and neurological functions. Half of total body magnesium is located in the bones and the other half is present within the cells.

Measurement of levels does not reflect exact body amounts. There are individuals with intractable headaches who have been treated with magnesium supplementation with good results.

Magnesium is frequently sold as a chelated version with calcium. Taking this version may improve calcium absorption in some individuals. Milk of magnesium and citrate of magnesium are the main ingredients in laxatives. Any doses of magnesium that are greater than necessary will cause loose stool—hence the use for constipation.

Magnesium is found in nuts, green vegetables, and whole grains.

Phosphorus Phosphorus is necessary for normal cell membrane function and bone growth. Deficiencies can occur with fasting and starvation. Phosphorus is found in nuts, seeds, and food high in protein.

Potassium Potassium is essential for normal nervous system function and muscle contraction. It is a very significant mineral and is labeled an “electrolyte.” Potassium is absorbed from the small intestine and is considered one of the most soluble minerals, which translates to loss in cooking and processing foods. Potassium is found in fruits, especially bananas and citrus, leafy green vegetables, tomatoes, potatoes, seeds, and nuts.

Sodium It is a major mineral found in the fluid that surrounds the cells in our body. In fact, sodium is a metal and a mineral; these are not exclusive terms. Sodium is important in blood pressure. Its obvious source is table salt.

The minerals listed above are known as macro-minerals. Other minerals, referred to as micro-minerals, are also called “trace minerals”; these include iron, iodine, zinc, and others that are found in very small amounts in our body. They are just as important as the macro-minerals, but only small amounts are necessary. Some micro-minerals have no established recommended daily requirements.

All these minerals are essential to give us vitality. As always, the proper way to supplement is by choosing the natural source of the mineral—the food we eat. Tablet supplementation is fine as well. Taking a multivitamin with minerals is acceptable.

One final point to make is that most vitamin/mineral combinations do not have an adequate amount of calcium. Be aware of this fact and read the labels to select the best product.

**«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»**

Олена Пчілка

Казка про трьох вивірок

В гущавині великого старого лісу жили-проживали троє молодих вивірок. Вони тільки минулої осені поселились тут. Лісове братство приязно зустріло нових поселенців, бо багатства лісу були безмежними. Вивірки сподобалися і звірятам і птаству своєю працьовитістю, веселою гонитвою по деревах. Ліс був багатим на гриби, горіхи, жолуді, то вивірки з досвітку до вечора збирали їх і зносили до своїх домівок в дуплах старих дерев, щоб пережити довгу холодну зиму.

А що вивірки відрізнялися між собою характерами, то отримали і відповідні назвиська, які придумувала сова Мудра, а сорока Білобока рознесла по лісу. Одна з них отримала імення Цокотунка, бо любила голосно виспівувати свою пісеньку на один мотив: цок-цок-цок. Другу прозвали Лагідка за добрий і ласкавий характер. А третю, ах перепрошую, третього, бо то був хлопчик-вивірчук прозвали Розбишакою.

Розбишака не давав спокою ні звірятам, ні пташкам своїми збитками, ганяючись

за меншими від себе. Навіть лисичку відлупцював лапками і добре, що вчасно втік на дерево, поки лисичка отямилася від несподіванки. І з вивірками теж поводився негарно: відбирав в них назбирані горіхи і гриби, кидався горіховою шкаралупою та сухими гілками. Найбільше від Розбишаки потерпала Лагідка, яка терпеливо зносила всі його витівки, які він вважав за вдалі жарти.

Та ось прийшла зима. Ліс заснув зимовою сплячкою під сніговою ковдрою. Пташки, що не відлетіли до вирію, забули про свої голосні співи, ведмеді в барлогах, борсуки та їжачки в глибоких норах бачили сни про літечко і сонячне тепло. Наші вивірки весело сприймали зиму, їхні кожушки їх добре захищали від холоду, а ще вони ганялись по деревах одне за одним в галасливих забавах так, що аж пара йшла від них.

Але однієї холодної ночі трапилося нещастя з Розбишакою. До лісу з далекої півночі пробрався хижий тхір Рашко. Він обнюхав дупла Цокотунки та Лагідки. Але вхідний отвір в них був вузький, то добратися всередину хижак не зміг. А ось дупло Розбишаки мало широкий вхід. Не раз Розбишаку попереджували вивірки, щоб знайшов собі іншу домівку, та той тільки насміхався з них і називав боягузками.

Розбишака геройськи захищав свою домівку від нападника. Але сили були нерівними. Весь покалічений Розбишака вирвався з гострих тхорячих пазурів та зубів, і забравшись на високу і тонку гілку, де Рашко не міг його дістати, просидів до ранку. Тхір опустошив домівку Розбишаки, зжер всі його запаси на зиму, а на світанку про Рашка нагадували тільки сморід та сміття на білому снігу.

Першою побачила пораненого Розбишаку Цокотунка і своїм голосним цоканням розбудила ліс:

- Так тобі і треба! Я не раз тобі казала, що ти поплатишся ще за свої витівки і свій непослух.

- Чого ти так? - вступилася за Розбишаку Лагідка, що теж прибігла з свого дупла, - хіба не бачиш, що він ледь живий і йому допомога потрібна.

Лагідка допомогла Розбишаці злізти з гілки і добратися до свого дупла. А Цокотунка не вгавала, всівшись біля дупла Лагідки:

- Що ти думаєш даліше робити? Хіба ти не бачиш, що в нього вже розграбована вся комора, то що буде він їсти? Ти підрахувала свої запаси, щоб прожити до весни? Обоє здохнете з голоду.

- Як тобі не встидно таке цокотіти, - відповіла Лагідка, - ліс великий, в ньому завжди і взимку можна щось знайти для прожитку. А товариша в біді треба рятувати.

- Який він тобі товариш? Ти що вже забула, як він відбирав у тебе горіхи, гриби? Оце його і постигла справедлива кара за його негарні вчинки, - змахнула гнівно хвостиком Цокотунка і сховалась у своєму дуплі.

На щастя вивірок на початку лютого в лісі почалася відлига. Навіть босук на свіже повітря вийшов на короткий час з своєї теплої нори, позіхаючи і потягуючись всім тілом. Лагідка з-під талого снігу поназбирувала горіхів, жолудів, поповнивши свої запаси. Розбишака хотів би був їй допомогти, але ще не мав сил у пораненому хижакотілі, то терпляче чекав на неї, забирав принесене і складав в комору.

Але місяць лютий не мав би такої назви, якби після декількох погожих днів на закрутив лісом морозною завірюхою. Ліс гудів, дерева тріщали, звірі поховались в нори та печери. Якось вранці Лагідка, почувши тихий писк біля входу, виглянула з дупла. Побачила Цокотунку, що тряслася від холоду і запросила до себе.

- Ох як у вас тут тепло! - процокотіла Цокотунка.

- Бо нас тут двоє, - відповіла Лагідка, а Розбишака додав:

- А ще коли в одного з них добре серце випромінює тепло милосердя, то в його променах не страшні ніякі холоди.

Святослав Левицький.

Малюнки автора.

OVER-THE-COUNTER PAIN MEDICATION: WHAT IS THE DIFFERENCE?

by Maximilian Magun

Nobody likes being in pain. Untreated pain has significant functional, emotional, cognitive, and social ramifications that negatively affect our day-to-day life. Fortunately for us, there are multiple over-the-counter (OTC) options available to relieve our pain, allowing us to carry on with our regular routines. It seems pretty easy to take a pill and have your pain go away, until you have to decide which one to take. So what is the difference between acetaminophen (Tylenol), aspirin, ibuprofen (Advil), and naproxen (Aleve), and does it really matter which one we actually take? Here is a brief guide to help you make the right choice.

Pain medications work as analgesic, antipyretic, or anti-inflammatory agents. Analgesic pain includes headaches, muscle pain, or menstrual pain; an example of pyretic pain is the pain from a fever; and inflammatory pain includes pain from swelling. Acetaminophen works best as an antipyretic agent (if the fever is below 101° Fahrenheit) and works well as an analgesic agent. Too much acetaminophen (more than 3.2 grams per day) may cause liver toxicity; acetaminophen is found in multiple cough and cold products so it

is important to check the ingredients to make sure that you are not taking too much of it. Ibuprofen and naproxen work best as analgesic and anti-inflammatory agents, and ibuprofen works well as an antipyretic agent (if the fever is above 101° Fahrenheit). Because of the risk of cardiovascular events and gastrointestinal irritation, ibuprofen and naproxen should not be used for a long duration of time without first consulting your doctor. Aspirin works well as an analgesic, antipyretic, and anti-inflammatory agent and may also be an option to consider. Aspirin, ibuprofen, and naproxen should be taken with food or milk to minimize stomach discomfort while acetaminophen may be taken without regard to food.

Depending on where your pain is coming from, it is important to select the proper OTC agent to get optimal relief. All four options work for the three different kinds of pain, but acetaminophen works better for the fever and ibuprofen, aspirin, and naproxen work better for generalized and inflammatory pain. If you are ever unsure of what to take, ask your local pharmacist for help!

IN MEMORIAM

LUBOW MARYNIUK

The Miami Ukrainian Community mourns the passing of longtime member and contributor, Lubow Maryniuk (née Karvanska), at the age of 91 on October 30, 2015.

“Luba” was born on January 18, 1924, in the village of Chornoholova in the Zakarpattia region of Ukraine. While studying and working in Munich, Germany, she met and married her husband Andrij in 1949. They immigrated to Detroit, Michigan, in 1951 and raised two sons—George, a dentist in Brookline, MA, and Jerry, a physician in Ventura, CA. While in Detroit, Luba was involved with Ridna Shkola, the Ukrainian National Women’s League of America, Plast, and the

Ukrainian Catholic Church.

In 1980, she and Andrij retired to Miami Beach where they resided until Andrij’s death in 2011. While in Miami, the Maryniuks continued their active participation in Ukrainian community life, which included Miami Branch 17 of the UNWLA, the Ukrainian American Club of Miami, and the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church. Rare was the event which they did not attend or support in some way. During Andrij’s illness, when her ability to actively participate became limited, Luba still wished to remain involved and informed in any way she could—always there to encourage and contribute to a positive outcome. Even after her move to Massachusetts following Andrij’s death, Luba kept in frequent contact with members of the community by phone, email, and even Facebook! Her embrace of technology and social media in her later years is something for many of us to emulate. Luba Maryniuk left her mark on Miami and she will be sorely missed.

Vichnaya pamyat!

Patricia Krysa, Branch 17 Corresponding Secretary

MASHA ARCHER

'maria muchin'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Meet Masha in the San Francisco
Opera Gift Shop
Friday September 11
thru Sunday December 13
Open during all performances
San Francisco Opera
301 Van Ness Avenue
San Francisco, CA
(415) 864-3330

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Рома Шуган
Христина Бойко
Софія Геврик
Роксоляна Мисило
Ірина Бучковська
Дарія Дроздовська
Зоряна Гафткович
Оксана Антонюк
Віра Кушнір
Марія Андрійович
Оксана Дац

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- секретарка комунікацій
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Лідія Білоус
Святослава Гой-Стром
Хризанта Гентиш

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій

Ольга Дроздович
Оля Мовчан-Новак

- архівар
- вільних членок

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рената Заяць
Ярослава Мулик

- голова
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос
Лідія Слж
Олеся Валло

- парламентарист
- головний редактор журналу "Наше Життя"
- англомовний редактор

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

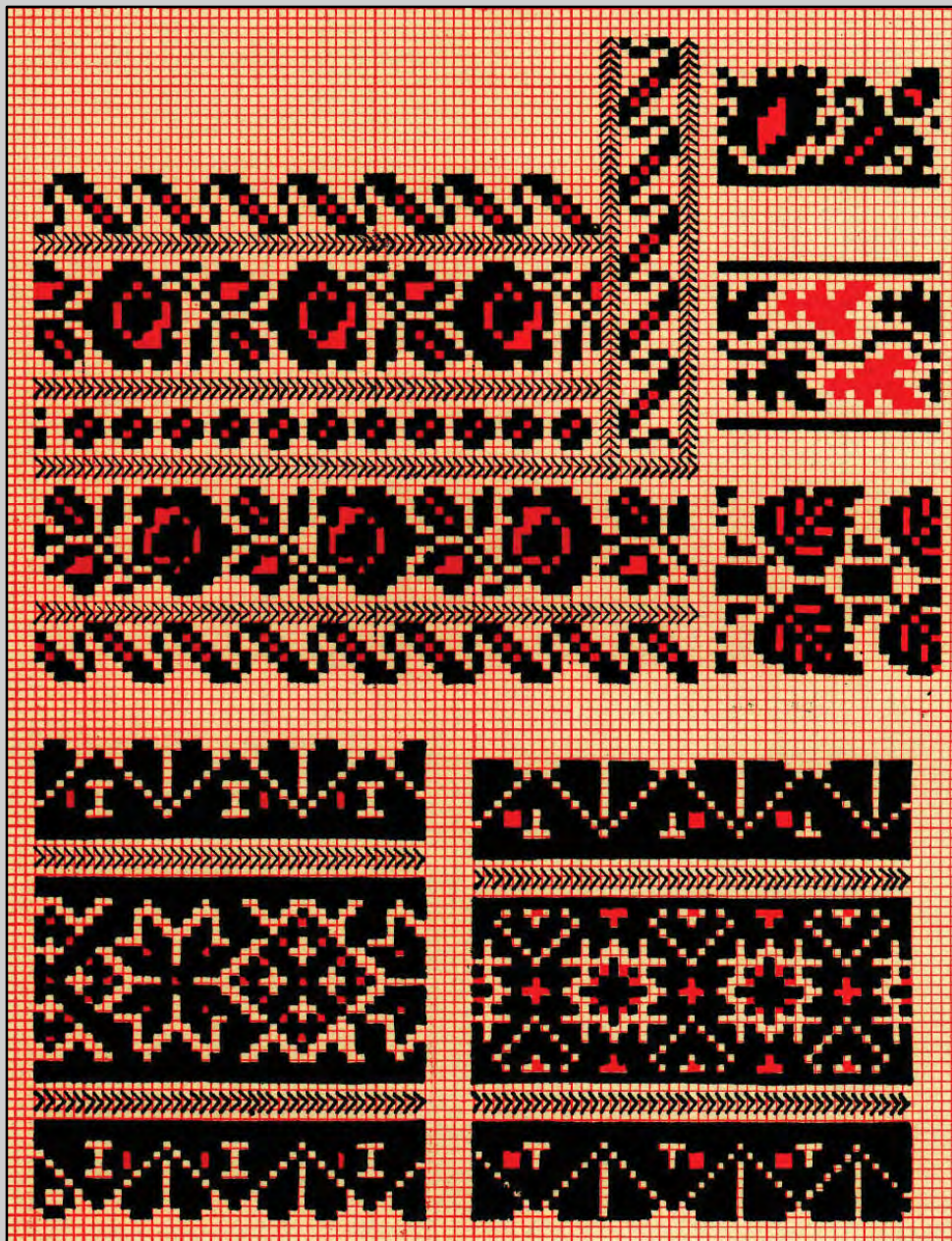
Віра Андрушків
Галина Генгалю
Галина Романишин
Ксеня Раковська
Дозя Кріслата
Любомира Калін
Слава Горбата
Марія Кейд
Орися Зінич
Оля Черкас

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чікаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкові віддалених відділів

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ – серія 3, ст. 1 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок у Дубрівлянах, пов. Дрогобич, Зах. Україна.